KARJALAN POJAT

N:o 3
JOULUKUU
2016

POHJOIS-KARJALAN RESERVILÄISLEHTI

14

4

Karjalan Pojat 60 vuotta

5

Reserviläisliiton uusi puheenjohtaja Ilpo Pohjola:

Liitto on jäseniään varten

Jukka Ignatius

Reserviläisliiton uuden puheenjohtajan Ilpo Pohjolan mukaan liitto on nimenomaan jäseniään varten. Hän pitää kaikkein tärkeimpänä tehtävänään jäsenten toimintaedellytysten parantamista sekä jäsenten aktivoimista yhteiseen tekemiseen.

Liperissä asuva Ilpo Pohjola, 54, on sotilasarvioltaan sotilasmestari.

- Olen huolissani niistä 670 000 reserviläisestä, joilla ei ole sijoitusta sodanajan kokoonpanossa. Heidän sodanajan valmiuksista ei huolehdita riittävän hyvin. Sen sijaan sodanajan kokoonpanoon kuuluvien valmiudesta huolehtii puolustusvoimat kohtuullisen hyvin, Joensuun Tiedepuistossa kehityspäällikkönä työskentelevä Pohjola sanoo.

Tuntee kentän

Kansainvälisissä tehtävissä sekä työnsä puolesta että kansainvälisen reservialiupseerijärjestön puheenjohtajan tehtävässä työskennellyt Ilpo Pohjola on pitkän linjan reserviläistoimija.Hän on ollut mukana reserviläistoiminnassa yli 30 vuotta.

- Liityin jäseneksi jo armeijaaikana. Pohjois-Karjalan Reserviläispiirin piirinuori olin 1988-1992. Piirin varapuheenjohtajana toimin 1993-1996 ja puheenjohtajana 1997-2000. RES:n liittohallitukseen kuuluin 1997-2004 ja liiton varapuheenjohtajana 2001-2004. Kansainvälisyys ja kansainvälistyminen on kiinnostanut minua aina. Reserviläisasioissa olen saanut olla mukana kansainvälisen reservialiupseeriliiton varapuheenjohtajana 14 vuotta ja nyt sen puheenjohtajana vuodet 2016-2018, Pohjola selvittää

Reserviläisliiton uusi puheenjohtaja Ilpo Pohjola on valmis käärimään hihat ja tekemään hartiavoimin töitä reserviläisten eteen.

Valmis kiertämään

Ensi vuoden alusta liiton puheenjohtajan tehtävissä työnsä aloittava Ilpo Pohjola sanoo olevansa valmis kiertämään piirejä ja kenttää niin paljon kuin mahdollista. Hän kertoo antavansa vapaa-aikansa reserviläisille.

- Meillä on 18 piiriä ja lähes 37 000 jäsentä. Tehtävää riittää, mutta olen siihen valmis. Näyn myös Pohjois-Karjalassa aiempaa enemmän. Jo nyt on sovittuja tapaamisia ensi vuodelle.

Ilpo Pohjolalla on laaja yhteistyöverkosto. Hän aikoo hyödyntää sitä reserviläisliitolle ja reserviläisille.

- Yhteistyö yrityselämän kanssa on vahvuuteni. Suunnitelmissa on perustaa liitolle yhteiskuntasuhteita hoitava työryhmä, johon kutsutaan muutamia jäseniä liike-elämästä ja yhteiskuntavaikuttajista. Uskon siitä olevan sekä toiminnallista että taloudellista hyötyä liitolle, hän toteaa.

Ilpo Pohjola vakuuttaa, että hän haluaa hoitaa Reserviläisliiton puheenjohtajan tehtävät täysillä.

- Olen sitä tyyppiä, että kun hommiin ryhtyy, ne on hoidettava hyvin.

Nuoria mukaan

Ilpo Pohjola muistelee lämmöllä pohjoiskarjalaisia reserviläisiä, jotka ovat tukeneet häntä reserviläistoiminnassa eri aikoina.

- Minut otettiin mukaan reserviläistoimintaan todella hienosti, Sain piirinuorena neuvoja ja oppeja muun muassa Jakon Eerolta ja Toivolan Mikolta. Reserviläisuran keskeisiä vaikuttajia ovat olleet myös Olli Lehmussaari ja Harri Hentunen, jotka rohkaisivat minut ryhtymään Karjalan Poikien Killan puheenjohtajaksi,

Ilpo Pohjola toivoo, että myös nuoret tulevat nykyistä rohkeammin mukaan reserviläistoimintaan.

- Nuorille täytyy olla reserviläistoiminnassa mielekästä tekemistä. Esimerkiksi ampumaharrastuksen tukeminen ja mahdollistaminen on välttämätöntä.

Viime aikojen maailman tapahtumat ovat aktivoittaneet reserviläisiä liittymään jäseniksi ja tulemaan mukaan toimintaan.

- Suomalainen mies tuntee vastuunsa. Meidän jäsenmäärämme jatkaa kasvuaan. Se on hyvä asia monelta kannalta. Me kaikki reserviläiset haluamme olla isänmaan asialla, Pohjola toteaa.

Päätoimittajan palsta

Arvokasta perintöä

Kuten lehden kannesta ja sivulla 5 olevasta jutusta käy ilmi, Karjalan Pojat -lehti on tullut 60 vuoden ikään. Se on kunnioitettava ikä, vaikka mille asialle, mutta ennen kaikkea järjestölehdelle.

Karjalan Pojat -lehden historia on ollut värikäs. Vaikka välillä on ollut talousvaikeuksista johtuvia ilmestymiskatkoksia, aina on löytynyt voimia uuteen aloitukseen. Helppoa ei ole ollut viime aikoinakaan, mutta niin vain lehti on ilmestynyt ja ilmestyy edelleen.

Hyvä perintö kannattaa säilyttää tuleville sukupolville. Tässä lehdessä hyvää perintöä kuulutetaan näkyville niin, että se saataisiin talteen digitaaliseen muotoon. Olen aivan varma, että Karjalan Pojat -lehtiä on tallessa monessa kodissa. Myös niitä numeroita, joita tässä lehdessä etsintäkuulutetaan. Nyt vain tarmokkaasti mapeille tai muihin säilytyspaikkoihin, ja sen jälkeen yhteys tallennetyötä tekeviin henkilöihin. Aikaa on ensi vuoden maaliskuun alkuun.

Karjalan Pojat -lehden ilmestymismuodosta on käyty keskustelua lähes jokaisessa toimituskunnan kokouksessa. Aina on ollut kyse rahasta. Painettu lehti on aina painettu lehti, mutta sen tekeminen maksaa. Jos tarvittavat rahat löytyvät, Karjalan Pojat -lehti ilmestyy paperisena myös tulevaisuudessa.

Päättyvä vuosi on ollut maailman tapahtumien valossa epävakaa ja ennustamaton. Suomikin on saanut osansa lähinnä hallitsemattoman maahanmuuton muodossa. Nyt kun tilanne Suomen osalta on normalisoitunut, toivoa sopii, että vakaus jatkuu myös Suomen suurena juhlavuonna ensi vuonna. 100 vuotta itsenäisyyden aikaa on maailman mittaluokassa iso asia. Sytytän jälleen tänä jouluna isäni, kahden sodan veteraanin haudalle, kynttilän kiitollisin mielin.

Vuoden vaihtuminen tuo muutoksia myös Karjalan Pojat -lehden toimituskuntaan. Haluan tässä yhteydessä kiittää etenkin Jyrkiä, Terhoa, Harria, Markoja ja Jounia sekä kaikkia teitä lehden avustajia ja ilmoittajia työni tukemisessa ja lehden ilmestymisen mahdollistamisessa. Työ jatkuu.

Hyvää joulua ja turvallista uutta vuotta 2017!

Jukka Ignatius
päätoimittaja

ON AIKA KIITTÄÄ, ONNITELLA JA ANTAA TILAA UUDELLE PUHEENJOHTAJALLE

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri valitsi syyskokouksessaan piirimme uudeksi puheenjohtajaksi Mika Tukiaisen Liperin Reserviupseereista. Mika saa johtotiimiinsä mukaan 1.vpj Jussi Hirvosen (LipRU) ja 2.vpj Aki Hankilanojan (JoeRU). Erinomaisia valintoja, jotka varmasti luotsaavat piiriämme uljaasti eteenpäin näinä haastavina aikoina.

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin puheenjohtajistossa on muotoutunut käytänteeksi ns. "kahden vuoden kierto". Tämä tarkoittaa sitä, että valitut puheenjohtajat ovat tehtävässään kaksi vuotta. Toisesta varapuheenjohtajasta tulee kahden vuoden jälkeen ensimmäinen varapuheenjohtaja ja ensimmäisestä varapuheenjohtajasta varsinainen puheenjohtaja. Samoin valtakunnan tason toiminnassa liittohallituksessa näköalapaikalla on piirin puheenjohtaja ja liittovaltuustossa 1. varapuheenjohtaja. Näin turvataan piirimme toiminnassa jatkuvuus ja toiminnan tuntemus.

Minulla on ollut ilo ja onni toimia puheenjohtajana vuodet 2015 ja 2016. Näiden kahden vuoden ajalle sattui monenmoista aina Karjalan Pojat –lehden pelastamistalkoista uuden toiminnanjohtajan valintaan. Piirihallituksen kokouksissa ovat kestoaiheina kuluneina vuosina olleet piirin talouden tervehdyttäminen sekä laadukkaan toiminnan järjestäminen. Talouden osalla on kuluja karsittu. Vihdoin olemme päässeet tilanteeseen, jossa tulot ja menot pitäisi ovat sopusoinnussa keskenään. Toiminnassa on tavoiteltu kahta pääsuuntaa: kenttäkelpoisuussuoritteilla on haettu toimintaa, joka avaisi kaikille upseeri- ja reserviläisyhdistysten jäsenille mahdollisuuden osallistua toisten yhdistysten järjestämiin liikuntatapahtumiin. Keski-Karjalassa järjestetty Rajamarssi oli tästä erinomainen esimerkki tai toisaalta jo pidemmän historian omaava Hiihtomarssi Kontiolahdella. Maakunnassamme tapahtuu paljon upeita juttuja. Liperiläisten järjestämästä talvijotoksesta sain kuulla positiivista palautetta aina liittohallituksessa asti.

Upseeripiirin puheenjohtajana ja RUL:n koulutustoimikunnan jäsenenä olen kantanut huolta reserviläisjohtajakoulutuksesta. Toisaalla maassamme on tämän kaltaisilla kursseilla jo pitkä perinne. MPK:n kursseina järjestettävät kurssit ovat mitä parasta toimintaa nuoremmille värikeille ja luutnanteille. Tänä vuonna saimme vihdoin edellytykset oman kurssitoiminnan järjestämisen kun kouluttajakoulutuksessa kävivät Pertti Saarelainen (JoeRU), Jussi Hirvonen (LipRU) sekä Tomi Haring (KonRU).

Alueemme reserviläisyhdistykset sekä piirien yhteinen "Tulityöryhmä" on onnistunut ylläpitämään reserviläisten ampumaharrastusta maakunnassamme. Toivottavasti jatkossa myös yhä useampi upseeri löytäisi ampumaratojen luo. Ilahduttavasti positiivisia signaaleja onkin kuulunut Joensuun Reserviupseereiden pistooliammunnoista ampumaupseeri Antti Eteläpään ja Joensuun Reserviläisten ampumakouluttaja Mikael Hartikaisen ansiosta.

Lopuksi haluan esittää onnitteluja ja kiitoksia. Ensin onnittelen kunniakasta Karjalan Pojat –lehteämme, joka 60 ilmestymisvuoden aikana on välittänyt maanpuolustusasiaa maakunnassamme. Onnittelut ohjaan lehden päätoimittaja Jukka Ignatiukselle ja kiitän samalla kahden vuoden erinomaisesta yhteistyöstä lehden toimituskunnassa. Toimituskunnalla on nyt selkeä rooli ja toimintamalli koko vuoden ajalle. Olemme joutuneet tekemään toimituskunnassa kovia päätöksiä lehden tulevaisuuden turvaamiseksi. Toivottavasti siivet nyt kantavat. Toisena onnittelen kaikkia itsenäisyyspäivänä ylennettyjä ja palkittuja. Yhtenä palkittuna on veljespiirimme puheenjohtaja Terho Hirvonen, joka sai reserviupseeripiirimme hopeisen ansiomitalin kiitoksena tehdystä yhteistyöstä. Suuri kiitos kuuluu myös reserviläispiirin varapuheenjohtajille Pertti Leinoselle ja Marko Haloselle erittäin hyvin sujuneesta veljellisestä yhteistyöstä.

Nöyrä kiitos kuuluu mentorilleni Harri Norismaalle saamastani tuesta ja neuvoista kuluneiden kahden vuoden aikana. Suuren kiitoksen ansaitsevat myös upseeriveljet piiri- ja liittohallituksessa, toiminnanjohtajat Arto Mulari ja Jouni Mattila sekä varapuheenjohtajat Mika ja Jussi. Kiitos yhteistyötä ja menestystä tulevaan – SUOMI 100 –juhlavuoteen!

Jyrki Huusko
Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin puheenjohtaja

KIITOSTEN AIKA

Vuosi 2016 lopuillaan niin kuin Reserviläispiirin puheenjohtajuuteni. On ollut suuri ilo ja kunnia saada toimia veteraaneja kunnioittavassa ja maanpuolustushenkeä vaalivassa piirissä. Uusia aktiivitoimijoita olemme saaneet yhdistyksiin kiitettävästi ja jäsenmäärä on lisääntynyt ja nuorentunut lisääntyneen ampumaharrastuksen myötä.
Olin syksyllä kenttäkelpoisuustesteissä valvojana ja kiusaamassa suunnistusradalla maakuntakomppanian jäseniä. Oli mukava huomata, että maanpuolustushenki on korkealla myös seuraavilla sukupolvilla.

Valtikka siirtyy vuodenvaihteessa Pertti Leinoselle. Pertille toivotan antoisaa puheenjohtajakautta, Suomen täyttäessä 100 vuotta todennäköisesti ohjelmaa Pertillä piisaa. Pohjois-Karjalan oma poika Ilpo Pohjola valittiin Reserviläisliiton puheenjohtajaksi ja liiton sääntöuudistus hyväksyttiin Lappeenrannan syyskokouksessa.
Kiitos Hannu P. Martikaiselle, joka on jaksanut liitossa pitää meidän puoliamme.
Kiitos kaikille piirin jäsenille sekä yhteistyökumppaneille.
Joulun lähestyessä on hyvä muistella hieman menneitä:
Aloite Kollaanjoen taistelualueella siirtyi suomalaisille, ja 20. joulukuuta klo 6 taisteluosasto Teittisen joukot aloittivat hyökkäyksen, jonka tavoitteena oli työntää puna-armeijan joukot pois alueelta. Hyökkäystavaksi valittiin kaksipuolinen saarrostus, jossa sekä etelän että pohjoisen kautta kierrettäisiin neuvostojoukkojen selustaan suunnilleen pataljoonan voimin. Tavoitteena oli, että joukot katkaisisivat puna-armeijan selustayhteydet noin kolmen kilometrin päässä etulinjasta Näätäojan maastossa. Rintamassa olevien joukkojen tuli samanaikaisesti aloittaa hyökkäys kohti neuvostojoukkojen asemia. Päivän aikana hyökkäys kuitenkin epäonnistui. Syynä olivat puna-armeijan joukkojen sitkeä vastarinta, kiristynyt pakkanen (-25 astetta) ja se, että toinen koukkaavista pataljoonista suuntautui noin 1,5 kilometriä liiaksi länteen. Joukot vetäytyivät takaisin lähtöasemiinsa seuraavan illan ja yön kuluessa. Kollaanjoen itärannalle jäi kuitenkin suomalaisjoukkoja etuvartioasemiin.
Kaksi seuraavaa päivää käytettiin uuteen hyökkäykseen valmistautumiseen, ja 23. joulukuuta hyökkäys toteutettiin. Suunnitelma oli hyvin samankaltainen kuin edellisessäkin hyökkäyksessä. Tämäkään hyökkäys ei johtanut odotettuun tulokseen, ja se keskeytettiin saman päivän iltana. 24. ja 25. joulukuuta puna-armeijan joukot hyökkäsivät pariinkin otteeseen Loimola-Suojärvi-radan eteläpuolella panssarivaunujen tukemana. Suomalaiset pystyivät kuitenkin torjumaan hyökkäykset. Vuodenvaihteen seutu oli Kollaan rintamalla sangen rauhallista aikaa. Tosin suomalaiset lähettivät tiedustelupartioita jopa 10–15 kilometrin päähän neuvostojoukkojen selustaan.

Toivotan Kaikille Hyvää ja Rauhallista Joulua sekä alkavaa juhlavuotta 2017.
Kollaa kesti.

Terho Hirvonen
Pohjois-Karjalan Reserviläispiirin puheenjohtaja

TOIMINNANJOHTAJAN TERVEHDYS

Haluan heti aluksi kiittää puheenjohtajia, toimihenkilöitä sekä jäsenistöämme hyvin tehdystä vapaaehtoisesta työstä vuonna 2016. Koska toimintavuotta on jäljellä vajaa kuukausi, on katse käännetty jo vahvasti tulevaan ja tuleviin vuosiin. Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri ja Pohjois-Karjalan Reserviläispiiri yhdistyksineen ovat jo valinneet toimihenkilöt tulevalle Suomi 100 juhlavuodelle. Reservipiirien yhteinen Toimintasuunnitelma vuodelle 2017 julkaistiin 5.12.2016 ja se jaettiin kaikille yhdistyksillemme sekä keskeisille yhteistoimintakumppaneille. Se on luettavissa myös kotisivuiltamme www.pkreservi.fi. Tuleva vuosi on toiminnassamme monipuolinen ja tapahtumarikas – olemme monessa mukana, yksin ja yhdessä kumppaneidemme kanssa. Jotta reserviläisjärjestöt voivat "antaa parhaansa" Suomen juhlavuonna, tapaamme lähiviikkoina puheenjohtajiston kanssa monia yhteistyökumppaneitamme ja sovimme heidän kanssaan käytännön yhteistyöstä erilaisissa tapahtumissa.

Minulle syntyi uutena toiminnanjohtajana nopeasti käsitys reserviläisjärjestöissä tehtävän vapaaehtoinen maanpuolustustyön vahvuuksista. Piirit edustavat maakunnassamme lähes 25 000 reserviläisen (18-60 v) ja usean tuhannen asevelvollisuusajan ylittäneen miehen ja naisen joukkoa. Painoarvomme edunvalvontatyössä, mutta myös muutoin on merkittävä. Jäsenistön rekrytointia yhdistyksiin tulee kuitenkin edelleen tehostaa. Nuoret, naiset, juuri kotiutuneet reserviläiset ja rauhanturvaajat sekä varusmiespalvelusta käymättömät tulevat olemaan pääkohteitamme ensi vuonna. Työtämme helpottaa saamamme laaja tuki sekä arvostus, jota nautimme yhteistoimintakumppaneiden ja tukijoidemme piirissä. Kiitos siitä heille!

Emme aio tyytyä piireissä nykytilaan, vaan tavoitteena on kehittää toimintaamme jatkuvasti. Erityisen tyytyväinen olenkin uudesta sopimuksesta, jonka piirimme tekivät Pohjois-Savon Reservipiirien kanssa Kuopiossa 8.11.2016. Siinä sovittiin ensi vuonna käynnistyvästä laajasta yhteistyöstä koulutuksessa, ampumatoiminnassa, viestinnässä, rekrytoinnissa ja veteraanityössä. Sopimus on laatuaan ensimmäinen molemmissa liitoissa, josta olemme saaneet myös hyvää palautetta. Koska yhdistyksissä tehtävä työ on keskiössä, tulen jatkamaan syksyllä alkanutta kierrostani niissä. Kiitän lämpimästi yhdistyksiä, joissa olen saanut jo vierailla. Käsitykseni siitä, että vapaaehtoista reserviläistoimintaa tehdään suurella sydämellä ja itseään säästämättä, on vahvistunut. Mutta kehitettävääkin on löytynyt. Palaan niihin kun kierrokseni keväällä on päättynyt.

Lopuksi haluan onnitella kaikkia 6.12. ylennettyjä ja palkittuja sekä 60 vuotta täyttävää Karjalan Pojat -lehteä ja sen toimitusta arvokkaasta työstä Isänmaan parhaaksi. Toivotan kaikille lehden lukijoille, maanpuolustuksen ystäville, Rauhaisaa Joulun aikaa ja onnellista vuotta 2017!

Jouni Mattila
Pohjois-Karjalan reserviläispiirien toiminnanjohtaja

Musiikkiryhmä esitti liikuttavasti ja taitavasti Jukka Kuoppamäen teoksia. Rakuunasoittokuntaa johtaa musiikkiylil Aino Koskela.

Kenraaliluutnantti Seppo Tanskanen Rääkkylän maanpuolustusjuhlassa:

Tiedotusvälineitä seuraavalle riittää huolenaiheita

Olavi Lautamäki

Kenraaliluutnantti Seppo Tanskanen sanoi Rääkkylän maanpuolustusjuhlassa pitämässään juhlapuheessa, että tiedotusvälineitä seuraavalle riittää nykyään huolen aiheita, sillä meitä varoitellaan tai jopa pelotellaan jatkuvasti mitä erilaisimmilla kriiseillä ja uhkakuvilla. Kaikki sinällään vaikeasti ratkaistavia kysymyksiä, joihin yksityinen ihminen ei käytännössä juurikaan voi vaikuttaa.

Kenrltn Tanskanen jatkoi, että tänä päivänä maassamme ollaan verrattain yksimielisiä siitä, että Euroopan poliittinen ja turvallisuuspoliittinen ilmapiiri ovat muuttuneet epävarmuutta ja levottomuutta herättäviksi. Pelkistettynä vastakkain ovat Venäjän pyrkimys palauttaa Neuvostoliiton aikaista etupiiriään ja toisaalta näiden pyrkimysten torjuminen. Keskeisenä tekijänä pidetään itänaapurimme kyvyttömyyttä uudistaa maan talous-ja hallintojärjestelmää. Koska siellä taloudellinen ja poliittinen valta ovat kietoutuneet yhteen, on Venäjän politiikasta tullut arvaamatonta.

Eikö enää eletä rauhantilassa

- Meillä ilmapiirin levottomuuden kasvua ovat ruokkineet uutiset muun muassa ilmatilamme loukkauksista. Nato on lisäämässä joukkojaan Baltian maissa, Ruotsi on palauttanut sotilaat Gotlantiin ja valmistelee asevelvollisuuden osittaista palauttamista, joten myös lähinaapureissa ollaan kehityksestä aidosti huolestuneita.

Muuttuneessa ilmapiirissä onkin kysyttävä, eikö Suomessakaan vastoin yleistä käsitystä enää eletä rauhantilassa. Onko sodankäynti muuttanut muotoaan ?

Kysymyksiin vastaamiseksi on pyrittävä aluksi selkiyttämään muutamia hienolta kuulostavia nimillä varustettuja käsitteitä. Informaatiosodankäynniksi tai informaatiovaikuttamiseksi kutsutaan väärän tiedon levittämistä ja toisaalta oikean tiedon salaamista. Toiseksi kyber-eli tietoverkkosodankäynnissä hyökkäykset tulevat tietoverkkoihin ja lamaannuttavat niihin perustuvat toiminnat, kuten esimerkiksi pankkien toiminnan ja sähkön jakelun. Sodankäynnin muutoksia kuvaava ilmiö on myös terrorismi eli terrorisodankäynti, joka sekin on sinällään jo vuosisatoja tunnettu heikoimman osapuolen taistelutapana.

- Viimeisenä muutama sana hybridisodankäynnistä tai vaikuttamisesta. Tällä tarkoitetaan perinteisten sotilaallisten ja ei-sotilaallisten keinojen yhdistämistä valtion poliittisten päämäärien tavoittelussa. Sodankäynti on siis muuttunut yhä monimutkaisemmaksi yhteiskunnalliseksi toiminnaksi, jossa erään luokittelun mukaan voidaan erottaa 7 eri vaihetta ennen varsinaisten asevoimien iskujen aloittamista.

- Hyvä naapuruus ja pärjääminen itänaapurimme kanssa ovat turvallisuuspolitiikkamme ikuisuuskysymyksiä, johon Euroopan unionin jäsenyys tuo omat reunaehtonsa. Naton jäsenyydestä ollaan maassamme edelleen kahta mieltä, mutta kansanäänestykseen ei silti näin vaikeaa asiaa pitäisi viedä. Kun loppuun lisätään vielä valtion johdon taholta esitetty arvio, että Suomeen ei tällä hetkellä kohdistu välitöntä sotilaallista uhkaa-voimme edelleen nukkua yömme rauhassa.

- Päätteeksi haluan vielä mainita muutaman tärkeän asian, joista ensimmäiseksi selviytymisen muutamia vuosikymmeniä sitten käydyistä sodista. Kiitos teille veteraanit teidän esimerkkinne on ollut mittaamattoman arvokas ja te tulette jäämään pysyvästi Suomen historiaan päätti kenrltn Seppo Tanskanen juhlapuheensa

Juhlassa esiintyi myös Rakuunasoittokunnan solistina Satu Suhonen.

Vaikuttava ja isänmaallinen juhla

Rääkkylän koulukeskuksen auditorio täyttyi yleisöstä ja juhlan aloitti Rakuunasoittokunta johtajanaan musiikkiyliluutnantti Aino Koskela esittäen Jean Sibeliuksen ”Jääkärimarssin”.

Tervehdyssanat lausui P-K Prikaatin Perinnekillan puheenjohtaja Antti Toivola lähettäen samalla Narvan marssin soidessa seppelpartion sankarihaudoille.

Rääkkylän kunnan tervehdyksen juhlaan tuonut kunnanjohtaja Tuula Luukkonen totesi, että sotavuosien sankarivainajien ja sotaveteraanien ansiosta 100-vuotista Suomen itsenäisyyttä saamme juhlia ensi vuonna. Itsenäisyyttämme on kannattanut ja kannattaa puolustaa samoin kuin siihen liittyviä arvoja. Siitä me suomalaiset olemme samaa mieltä.

- Sota ja sodat ovat ikäviä asioita ja niiden merkitys on ja on ollut suuri maamme itsenäisyydelle eikä isänmaamme itsenäisyys ja vapaus ole tulleet tyhjästä. Osoituksena tästä ja yhtenä esimerkkinä on kunnantalon ala-aulassa oleva muistotaulu, jossa on 202 sankarivainajan nimet. Ilman vankkaa tulevaisuuden uskoa ja raskasta raatamista, ei maamme olisi nykytilanteessa.

Kenrltn Seppo Tanskanen oikealla piti ajankohtaista asiaa koskettavan juhlapuheen. Keskellä Rääkkylän kunnan tervehdyksen tuonut kunnanjohtaja Tuula Luukkonen ja vasemmalla JR 9:n perinneosaston puheenjohtaja Jorma Mikkonen.

Kunnanjohtaja Tuula Luukkonen jatkoi , että sotien kärsimyksiä ovat kantaneet mukanaan läpi elämänsä erityisesti sotainvalidit, mutta myös kaikki kansalaiset. Kun kunniakansalaisemme siirtyvät ajasta iäisyyteen, poistuu tärkeä kontaktipinta sotaajan perinteeseen. On kuitenkin erittäin tärkeää, että tieto taistelijoiden isänmaan rakkaudesta, urhoollisuudesta, rohkeudesta ja sitkeydestä siirtyvät esimerkkinä sukupolvelta toiselle. Historian kirjoihin on jäänyt se, että Suomi oli ainoa maa, joka maksoi kaikki sotavelkansa viimeistä penniä myöten, toisin kuin useat muut maat sanoi kunnanjohtaja Luukkonen.

Minä katson tätä maata

Monelle tuli kyynel silmään kun sisään astuivat koulun musiikkiryhmäläiset esittäen taitavasti ja liikuttavasti Jukka Kuoppamäen ”Sininen ja valkoinen” ja ”Minä katson tätä maata” Rakuunasoittokunnan säestämänä. Tuo oli kyllä esitys, joka säilyy muistissani aina ja iäti, sanottiin ryhmän poistuttua.

Rakuunasoittokunta esitti ”Karjalan Jääkärien marssin, jonka jälkeen 7.luokan musiikkiryhmä esitti rytmisoitinesityksen ”Rytmissä mars” ja Rakuunasoittokunta jatkoi esitystään ”For the first time in Forever” ja Timo Forsströmin ”Monark Avenue”

Nuorten puheenvuoron käytti Henri Toivanen, joka sanoi että Suomi on kaunis maa, jossa ei tuomita ketään omista mielipiteistään. Millaista on olla vapaana, itsenäisenä, katto pään päällä. Suomi on antanut meille paljon tiivisti Henri Toivanen.

Rakuunasoittokunta solistinaan Satu Suhonen ”Kellä kulta, sillä onni” ja ”Lazzarellan”.

Juhlan yhteydessä palkittiin evl evp Erkki Lehtinen Puolustusministerin myöntämällä kiltaansiomitalilla. Palkitsemisen jälkeen arvokkaan juhlan päätössanat lausui JR 9 perinneosaston puheenjohtaja Jorma Mikkonen mainiten juhlien historiasta, että maanpuolustusjuhliamme on pidetty jo neljännesvuosisadan ajan. Kaikki maakuntamme kunnat ovat olleet juhliemme järjestelypaikkoina, moni kuten nyt Rääkkylä jo toisenkin kerran.

- Vuonna 2003 JR 9 kilta täytti 40 vuotta. Samalla kilta lakkautti toimintansa ja liittyi perinneosastona Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltaan. Perinneosaston puolesta uskallan sanoa, että toiminta veteraaniemme hyväksi tulee jatkumaan viimeiseen iltahuutoon asti sanoi Jorma Mikkonen. Juhlan päätti Yrjö Kilpisen JR 9:lle omistettu marssi, ja huipentumana saatiin nauttia juhlakahveista.

Karjalan Pojat -lehdellä on kunniakas historia.

Karjalan Pojat-lehtien tallennustyö käyntiin

Virallinen Karjalan Pojat-lehti täyttää tänä vuonna 60 vuotta. Lehden juhlavuoteen liittyen heräsi Karjalan Poikien Killan 60-vuotishistoriikkityön yhteydessä ajatus, että meille niin tutun tiedotusvälineen Karjalan Pojat-lehden numerot ja niiden sisältämä arvokas aineisto olisi hyvä saada kootuksi digitaalisesti talteen.

Lehden syntyyn ja alkuvuosien toimintaan liittyen ote KPK:n tuoreesta historiikista sivuilta 88-90:

”11.5.1956 kokouksessa perustettiin yhteistyötoimikunta kaavailemaan Karjalan Poikien killan toiminnan käynnistämistä. Samassa kokouksessa perustettiin Karjalan Pojat-lehti. Samannimistä lehteä oli jo tosin 1950-luvulla julkaissut Reserviupseerikerho. Killan perustamisen yhteydessä lehti siirtyi palvelemaan kiltayhteisöjä. Kilta avusti laajamittaisesti lehden toimituskuntaa ja vastasi taloudenhoidosta. Lehden kirjoitukset olivat usein varsin korkeatasoisia käsitellen yleisiä maanpuolustuskysymyksiä, sotahistoriallisia tapahtumia, taisteluja Pohjois-Karjalassa sekä jäsenjärjestöjen sisäisiä asioita.

Vuonna 1956 lehden tilauskanta ylitti jo 900 rajan. Kuitenkin vuonna 1959 lehden levikki pieneni siinä määrin, että seuraavana vuonna ei ilmestynyt yhtään numeroa. Vuonna 1960 lehdestä muodostettiin pienehkö, yksinomaan tiedotusluonteisia asioita sisältänyt julkaisu. Samalla siirrettiin lehden toimitusvastuu killalta Pohjois-Karjalan reserviläisjärjestöille.”

Lehden ensimmäinen vuosikerta on siis ilmestynyt vuonna 1956, mutta jo vuonna 1959 sitä ei julkaistu taloudellisten ongelmien vuoksi. Joidenkin tietojen mukaan lehden ilmestyminen on ollut keskeytyneenä myös myöhemmin, silloinkin talouteen liittyvien haasteiden takia.

Aluksi painoasu on ollut mustavalkoinen ja tämä tiedotusluonteinen ohut julkaisu oli vain kokoa A5. Joitakin tallessa olevia alkuvuosien joulunumeroita on painettu sinisellä painovärillä.

Vuosien saatossa lehden sivumäärä, ulkoasu ja koko ovat vaihtuneet sekä osa lehdestä on muuttunut värilliseksi. Tallessa olevan vuoden 1969 ainoa lehti nro 5 on kokoa A5, mutta seuraavassa tallessa olevassa numerossa 1/1984 on jo sanomalehtien yleinen sivukoko eli broadsheet. Nykyisin lehteä julkaistaan Tabloid-koossa.

Piirien toimistohuoneella Korsulla on tallessa osa ilmestyneistä lehdistä. Kiitos tästä kuuluu ennen kaikkea Jorma Reijoselle, joka lahjoitti oman kokoelmansa piirien käyttöön. Tällä hetkellä vanhin löydetty lehti on numero 3/1959, niinpä ihan ensimmäisten vuosikertojen vuosien 1953-1959 lehdet ovat vielä löytymättä. Noina vuosina lehteä on ilmestynyt neljä numeroa vuosittain. Vuodesta 1967 alkaen lehden ilmestymistiheys on muuttunut niin, että numeroita on vuosittain julkaistu kahdeksan ja joinakin vuosina jopa yhdeksän kertaa.

Eli ajanjaksolta 1970-1983 on tallessa ainoastaan numerot 7/1970, 7/1971, 1/1972 ja 3/1972. Tähän uskoisi lehtiä maakunnasta vielä löytyvän.

Vuosien 1984 -2016 kaikki lehdet ovat tallessa. Piirin sivuilla on osittain sähköisessä muodossa lehdet vuosilta 2003-2005. Vuodesta 2006 alkaen lehdet ovat jo valmiiksi pdf-tiedostoina.

PUUTTUVIEN LEHTIEN ETSINTÄKUULUTUS!

Olkaa hyvät ja kolutkaa ullakkonne, kirjastonne ja muut säilytyspaikkanne, jos sieltä löytyisi vielä kadoksissa olevia lehtiä vuosikymmenten varsilta tallennettavaksi. Ottakaa sitten yhteyttä tallennustyön tekijöihin, niin sovimme kanssanne jatkotoimista. Otamme myös kiitollisina vastaan vihjeitä paikoista, joista lehtiä voisi etsiä sekä ihmisistä, jotka voisivat tässä asiassa auttaa. Halutessanne palautamme lehdet niiden omistajalle sitten, kun niiden sisältö on tallennettu digitaaliseen muotoon.

Piirin arkistosta puuttuu seuraavat lehdet:
-vuodet 53-58
-vuosi 59, lehdet 1/4 ja 2/4
-vuosi 65, lehdet 1/9 ja 5/9
-vuosi 67, lehti 1/8
-vuosi 68, lehdet 3/8, 5/8, 6/8, 7/8 ja 8/8
-vuosi 69, lehdet 1/8, 2/8, 3/8, 5/8, 6/8, 7/8 ja 8/8
-vuosi 70, lehdet 1/8, 2/8, 3/8, 4/8, 5/8, 6/8, ja 8/8
-vuosi 71, lehdet 1/8, 2/8, 3/8, 4/8, 5/8, 6/8, ja 8/8
-vuosi 72, lehdet 2/8, 4/8, 5/8, 6/8, 7/8 ja 8/8
-vuodet 73-83

Näiden lehtien löytymisessä tarvitsemme teidän apua. Etsintätyö jatkuu 1.3.2017 saakka. Sen jälkeen aloitamme lehtien digitoinnin.

TALLENNETYÖTÄ TEKEVIEN YHTEYSTIEDOT:

jyrki.huusko@jns.fi p. 050 349 2248
harri.norismaa@jns.fi p. 050 443 1422
pekka1.laakkonen@gmail.com p. 0500 192 469

Maanpuolustus - yhteinen asiamme

Arvoisat Karjalan poikien 60-vuotisjuhlalehden lukijat, esitän parhaat onnitteluni Karjalan poikien 60-vuotisen taipaleen johdosta.

Kokonaisturvallisuus eli yhteiskuntamme elintärkeiden toimintojen turvaaminen on kaikkien suomalaisten yhteinen asia. Kainuun prikaati tuottaa suorituskykyisiä sodan ajan joukkoja, jotta elintärkeä toiminto Suomen sotilaallinen puolustuskyky turvataan. Sotilaallisen puolustuskyvyn turvaamiseksi koulutimme vuonna 2016 noin 4000 varusmiestä ja 4000 reserviläistä. Toimialueemme kattaa kolmasosan Suomesta; maakuntina Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon, Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan. Osallistumme vuosittain noin 700 maanpuolustustapahtumaan kolmasosan Suomesta kattavalla toimialueellamme. Laaja yhteistyö on pienen maa voima.

Puolustuksen tärkein tehtävä on ennaltaehkäisy. Puolustuksen on oltava ulkoisesti arvioituna niin uskottava, että mahdollinen hyökkääjä arvioi hyökkäyksen vaatimat uhraukset suuremmiksi kuin siitä saatavat hyödyt. Uskottava puolustus rakentuu neljän peruspilarin varaan: tehtävän mukaisesti varustetut ja koulutetut sodan ajan joukot, vahva maanpuolustustahto, yhteiskunnan kokonaisturvallisuusjärjestelyt ja toimiva kansainvälinen yhteistyö.

Kenttäarmeijastamme vain noin 3,5 % on puolustusvoimien palkattua henkilökuntaa. Ilman osaavaa ja riittävän laajaa reserviä puolustuksemme ei olisi uskottava. Reservillä on toiminnallemme siis keskeinen merkitys.

Kainuun prikaatin maanpuolustustyö, reservinkoulutus ja vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukeminen kattavat koko alueemme. Prikaatin tekemällä maanpuolustustyöllä pyritään vahvistamaan omalta osaltaan väestön maanpuolustustahtoa ja tuomaan esiin Kainuun prikaatin tehtäviä ja arkea alueellisena kumppanina, työnantajana, kouluttajana ja alueen sotilaallisen puolustuksen järjestäjänä.

Asevelvollisten suunnitelmallinen ja laadukas koulutus varmistaa alueemme joukkojen suorituskyvyn kehittämisen ja ylläpitämisen. Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus on osa koulutusjärjestelmää, joka varmistaa tavoitteeseen pääsemisen. Maanpuolustustyö ja reservin koulutus ovat varusmieskoulutuksen lisäksi Kainuun prikaatille keskeisiä tehtäviä normaalioloissa.

Varusmieskoulutuksen jälkeen joukkotuotettu sodan ajan joukko jatkaa reservissä, johon kuuluu suunnitelman mukaisesti kertausharjoituksia, puolustusvoimien vapaaehtoisia harjoituksia sekä MPK:lta tilattuja koulutustapahtumia. Reserviläinen voi myös itse hakeutua vapaaehtoisesti koulutustapahtumiin. Keskeisimmissä reservinkoulutustapahtumissa käytetään muun muassa etäopiskelua (PVMOODLE), joka mahdollistaa esimerkiksi reserviläisen henkilökohtaisen valmistautumisen tulevaan harjoitukseen. Asevelvollisten suunnitelmallinen ja laadukas koulutus varmistaa alueemme joukkojen suorituskyvyn kehittämisen ja ylläpitämisen.

Kainuun prikaati tilaa sotilaallista koulutusta sekä tukee MPK:ta moninaisin tavoin antamalla materiaalia, tiloja, ajoneuvoja sekä tukee koulutustapahtumia palkatulla henkilöstöllä. Vuositasolla MPK kouluttaa noin 1 400 alueemme reserviläistä tilatuissa koulutustapahtumissa, joiden koulutustavoitteet puolustusvoimat määrittää. MPK kouluttaa lisäksi muilla kursseilla arviolta 7 000 - 10 000 henkilöä.

Maanpuolustustyö on mitä suurimmassa määrin yhteistoimintaa paikallisten ja alueellisten järjestöjen ja organisaatioiden kanssa. Kainuun prikaatissa maanpuolustustyön suunnittelua ja toimeenpanoa johtaa apulaiskomentaja. Keskeinen alueellinen koordinointi tehdään vapaaehtoisen maanpuolustuksen alueellisessa neuvottelukunnassa, jonka varapuheenjohtaja apulaiskomentaja on. Neuvottelukunnassa ovat jäseninä edustajat eri viranomaistahoilta sekä maanpuolustusjärjestöistä.

Reserviläistoiminta tukee maanpuolustusta ja puolustuksemme suorituskykyä merkittävällä tavalla. Reserviläistoiminta on samalla sosiaalinen tapahtuma, jossa tavataan tuttuja ja saadaan uusia ystäviä. Joukon vahvuus syntyy yhdessä koetuista hetkistä, osaamisesta sekä yhteenkuuluvuuden tunteesta. Yhdessä tekeminen, yhteishenki ja toistemme tukeminen ovat pienen maan menestymisen edellytyksiä. Maanpuolustus on yhteinen asiamme!

Kiitän Karjalan poikia puolustuksemme eteen tehdystä työstä. Toivotan Karjalan pojille jatkuvaa menestystä tärkeässä maanpuolustustyössä. Kaikille lukijoille toivotan turvallista alkavaa vuotta 2017.

Kainuun prikaatin komentaja
Prikaatikenraali Vesa Virtanen

Kaveria ei jätetä

Hyvät kilta veljet ja siskot. Hyvät Kaverit.

Käytän tässä artikkelissa samaa teemaa kuin itsenäisyyspäivän juhlapuheissani Pohjois-Karjalassa. Teemani oli sotaveteraanien meille jättämä mielestäni tärkein henkinen perintö ja sen sisältö - ”Kaveria ei jätetä”. Yritän artikkelissa avata mitä se minulle tarkoittaa tämän päivän Pohjois-Karjalassa.

Palaan 6. joulukuuta 1939. Noin viikkoa aikaisemmin 30.11 oli Neuvostoliitto hyökännyt rajan yli ilman sodanjulistusta ja pommitti ensimmäisen päivän aikana 16 paikkakuntaa. Tuolloin 6.12. tasavallan presidentti Kyösti Kallio puhui kansalle : «Nyt koko maailma näkee, ettei kyse ole vain Leningradin turvallisuudesta”. Syyt ja selitykset Neuvosto-Venäjän pienemmän valtion vastaiseen sotaan olivat jo tuolloin vähintäänkin ontuvia. Osa länsimaista oli tuolloin jo osoittanut moraalisen tukensa Suomelle.

Kallio piti sitä «liikuttavana», mutta hän muistutti, että ratkaisut ovat nyt suomalaisten omissa käsissä. Hän sanoi: «Onneksi Suomen kansan kaikki kerrokset ymmärtävät, mistä on kysymys.”
Käytän noita tasavallan presidentin sanoja siltana siihen, että Suomen kansan ratkaisut ovat yhä meidän omissa käsissämme. Vaikka Suomea koskevat ratkaisut eivät ole - onneksi - tänään yhtä dramaattisia kuin tuolloin, on niille yhteistä ”kaveria ei jätetä” asenne. Se on myös edellytys sille, että asia myös ymmärretään yhteiseksi, huomioiden samalla em. moraalisen tuen olemattoman hyödyn hädän hetkellä.

Juuri tuolla veteraanien perinnöllä ”Kaveria ei jätetä” tarkoitan sitä, että suomalaisen paras kaveri on toinen suomalainen. Kavereiden välillä vallitsee vilpittömän mielen suojaama luottamus. Meidän tulee ymmärtää ja ottaa huomioon myös sen kaverin mielipide, joka ajattelee asioista hieman toisella tavalla tai on muuten vain hiljaa silloin, kun enemmistö tekee ratkaisuja. Hyvä esimerkki tästä asenteesta on Siun Sote, joka on ainakin pari vuotta muuta valtakuntaa edellä. Pohjois-Karjalassa toimeenpannaan Sote:a, kun samaan aikaan hallitus ja oppositio vielä politikoi koko Sote:n perustavista kysymyksistä.

Vilpittömän mielen suojaamalla luottamuksella sen sijaan tarkoitan sitä, että kavereiden kesken pysymme sopimuksessamme ja voimme luottaa siihen, että kaikki ajattelevat yhteistä parasta. Siten kaveria ei jätetä on myös lojaalisuutta. Tässä suhteessa on huomattava, että juuri tämä, vilpitön mieli - bona fides - erottaa lännen idän kulttuureista. Idässä vilpitön mieli edustaa usein tyhmyyttä ja lapsellisuutta.

Kaveria ei jätetä-perinteen vaaliminen on niitä elävimpiä Karjalan Poikien Killan piirteitä, jonka olen vajaan vuoden palvelusaikana Pohjois-Karjalassa havainnut. Otamme toiminnassamme toiset huomioon, olemme lojaaleja toisillemme ja luotamme toisiimme. Mieleeni on painunut kun loppukesän KPK:n jotoksella keskustelin erään vasta äskettäin kiltatoimintaan tulleen kanssa. Hän kertoi ensin vierastaneensa virkamiehiltä ja sotilailta ”maistuvaa” kiltatoimintaa, mutta nyt, jotoksella, huomanneensa olevansa omiensa, kavereidensa, joukossa. Kiltaveljiä ja -siskoja yhdistää vahva maanpuolustustahto - kaikki muu paitsi maanpuolustustahtoon perustuva

kaveruus on toissijaista. Sama KPK:n kokoava piirre on havaittavissa niin pohjoiskarjalaisten reservin upseereiden kuin reserverviläisjärjestöjen, maanpuolustuskoulutusyhdistyksen sekä rauhanturvaajien toiminnassa. Se on ainutlaatuista koko Suomessa, missä killat ja muut reserviläisjärjestöt tuntuvat kilvoittelevan paikasta auringossa. Samaa en Pohjois-Karjalassa havaitse.
Toivotan 60 vuotiaalle Karjalan Poikien Killalle menestyksen vuosia Pohjois-Karjalaisen maanpuolustuksen ja erityisesti kaveria ei jätetä-perinteen vaalimisessa.

Asko Valta
Eversti

Itsenäisyyspäivänä Joensuussa 2016 palkitut

POHJOIS-KARJALAN RESERVIUPSEERIPIIRI

Piirin hopeinen ansiomitali PHAM:
Kers. Hirvonen Terho — P-K Reserviläispiirin puhjoht

Piirin pronssinen ansiomitali PPAM:
Luutnantti Rautiainen Erno — Kontiolahden Reserviupseerit

Kunniakirja ansiokkaasta työstä
Luutnantti Itäniva Liisa — Kontiolahden Reserviupseerit

MUUT PALKITSEMISET

Maanpuolustusmitali
Ylil. Söder Aapo — Kontiolahden Reserviupseerit

RESERVILÄISLIITON JA RESERVILÄIS-URHEILULIITON SEKÄ RESERVILÄISPIIRIN PALKITSEMISET 6.12.2016

Reserviläisliiton ansioristi nro 702
Yliv. Issakainen Aimo — Juuan Reserviläiset

Reserviläisliiton erikoisluokan ansiomitali nro 154
Kapt. Eskelinen Ari — Toiminnanjohtaja

Reserviläisliiton kultainen ansiomitali
Ylik. Halonen Pertti Mikael — Juuan Reserviläiset (rajavart evp)
Vääp. Tanskanen Lauri Ilmari — Polvijärven Reserviläiset

Reserviläisliiton hopeinen ansiomitali
Ylik. Kurki Armas Johan — Lieksan Reserviläiset
Alik. Miettinen Harri Raimo — Juuan Reserviläiset
Alik. Ratilainen Pekka Olavi — Kontiolahden Reserviläiset
Ylik. Simonen Teuvo Juhani — Kontiolahden Reserviläiset

Reserviläisliiton pronssinen ansiomitali
Alik. Tikkanen Anna Maria Onerva — Kontiolahden Reserviläiset
Alik. Sarkkinen Ahti — Lieksan Reserviläiset

RESERVILÄISURHEILULIITON PALKITSEMISET:

Reserviläisurheiluliiton pronssinen ansiomitali:
Teematuottaja Määttänen Laura — Kontiolahden Reserviläiset
Ylil. Kiiskinen Tapio — Kontiolahden Reserviläiset

POHJOIS-KARJALAN RESERVILÄISPIIRI RY:N PALKITSEMISET:

Reserviläispiirin hopeinen ansiomitali PHAM:
Kapt. Huusko Jyrki — P-K Reserviupseeripiirin puhjoht
Vääp. Nuutinen Tarmo Ensio — Enon Reserviläiset

Reserviläispiirin pronssinen ansiomitali PPAM:
Kers. Hannula Tomi — Liperin Reserviläiset (K-lahti)
Jääk. Heikkinen Tuomo Veikko Juhani — Liperin Reserviläiset (Lehtoi)
Jääk. Kettunen Jarno Kristian — Joensuun Reserviläiset
Kers. Koskinen Jarno Kristian — Liperin Reserviläiset (Jns)
Ylik. Nousiainen Arto — Joensuun Reserviläiset
Jääkäri Pitkänen Simo Josef — Joensuun Reserviläiset

Kuva: Ari Hevonkoski

Itsenäisyyspäivänä ylennettyjä yhteiskuvassa.

Itsenäisyyspäivänä reservissä ylennetyt

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseerit 06.12.2016

Sotilasarvoon: EVERSTILUUTNANTTI
Salo Kimmo Olavi — Joensuu

Sotilasarvoon: KAPTEENI
Korhonen Janne Tapio — Kontiolahti
Siitonen Juho Samuli — Liperi

Sotilasarvoon: YLILUUTNANTTI
Miettinen Otso Juhani
Paaso Mika Petteri
Peinola Petri Tapio — Outokumpu
Penttinen Pekka Olavi — Joensuu
Pölönen Harri Tapani — Joensuu
Savolainen Riikka Johanna — Liperi

Sotilasarvoon: LUUTNANTTI
Anttilainen Arto Olavi — Nurmes
Ikonen Arttu Juha Olavi — Joensuu
Kettunen Jarkko Vilho Sihveri — Joensuu
Rauma Simo Eemeli — oensuu
Ryökkynen Leo Petteri — Kontiolahti
Susi Marko Jaakko — Tohmajärvi
Vuojärvi Petja Viktor — Joensuu

Aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat henkilöt reservissä 06.12.2016

Sotilasarvoon: VÄÄPELI
Paajanen Petri Tapani — Joensuu
Summala Olli Sakari — Ilomantsi

Sotilasarvoon: YLIKERSANTTI
Kotilainen Seppo Tapani — Kontiolahti
Paajanen Janne Olavi — Polvijärvi
Pasanen Tommi Petteri — Iisalmi
Pekkinen Lauri Akseli — Joensuu
Puoskari Timo Juhani — Nurmes
Sarkkinen Jari Pekka — Joensuu
Siintomaa Marko Olavi — Joensuu
Sormunen Mika Petteri — Joensuu
Turunen Tuomo Samuli — Polvijärvi
Vainio Eero Matias — Joensuu
Väänänen Lasse Kalervo — Joensuu

Sotilasarvoon: KERSANTTI
Hakkarainen Lauri Pekka — Kontiolahti
Hiltunen Antti Olavi — Ilomantsi
Honkanen Mikko Juhani — Joensuu
Hopponen Miro Aleksi — Liperi
Huttunen Arttu Olavi — Joensuu
Hyttinen Juha Tapani — Liperi
Kolehmainen Miska Tapani — Liperi
Liukkonen Tuomas Pentti Mikael — Liperi
Mäkinen Mikko Tapio Oskari — Joensuu
Mäkitalo Jani Martti Johannes — Joensuu
Poutiainen Tuomas Juho Matias — Joensuu
Reinikainen Mikko Johannes — Joensuu
Varonen Jani Marko Tapio — Polvijärvi

Sotilasarvoon: ALIKERSANTTI
Härkönen Pasi Matias — Joensuu

Sotilasarvoon: ALIKERSANTTI
Kurvinen Marko Antero — Liperi
Pietarinen Esa Tapani — Liperi

Sotilasarvoon: KORPRAALI
Hakkarainen Kai Herman — Joensuu
Hiltunen Santeri Matias — Joensuu
Hirvonen Juho Oskari — Joensuu
Ikonen Henri Mikael — Joensuu
Kettunen Jarno Lassi-Petteri — Joensuu
Kinnunen Matti Toivo Tapani — Kontiolahti
Kokkonen Anssi Taneli — Joensuu
Liukku Simo Juho Jalmari — Joensuu
Piitulainen Arttu Henrikki — Kontiolahti
Pitkänen Simo Josef — Kuopio
Polso Kimmo Juhani — Nurmes
Vallinrinne Niko Ville — Joensuu
Ylönen Tommi Olavi — Kontiolahti

Sotilasarvoon: YLIRAJAJÄÄKÄRI
Hartikainen Joonas Samuli — Outokumpu
Kainulainen Tarmo Kalevi — Joensuu
Leskinen Markku Juhani Kullervo — Liperi
Lohtander Matti Henrik — Joensuu
Pursiainen Henri Samuli — Lieksa
Reijonen Arttu Juha Matias — Joensuu
Rummukainen Veli-Petteri — Joensuu
Sorsa Tomi Janne Juhana — Tohmajärvi
Tiainen Martti — Nurmes
Toivanen Antti — Lieksa
Vartiainen Jarmo Marko Ensio — Joensuu

100 kertaa Vierdaagsea

Harri Norismaa

Vierdaagse - tai neljän päivän marssi - on hollantilainen tapahtuma, suorastaan instituutio, jossa noin 50 000 ihmistä kävelee massana jopa 220 km neljän päivän aikana pelkästään kunnian ja hauskanpidon vuoksi. Vuonna 2016 Nijmegenin Vierdaagse juhli 100. marssikertaa.

Ajatuksen neljän päivän kuntokuurista on kehittänyt hollantilainen League for Physical Education. Jo 1900-luvun alun fyysistä suorituskykyä käsittelevissä raporteissa huolenaiheena oli, että sotilaallinen kunto laski, koska sotilaat alkoivat liikkua moottoriajoneuvoilla paikasta toiseen. Ensimmäinen Vierdaagse käveltiin vuonna 1909, kun 306 miespuolista sotilasta alkoivat kymmenessä eri armeijan varuskunnassa ympäri Hollantia kävelemään 35 km päivässä neljän päivän aikana. Neljän päivän marssitapahtumat

> ”Päivän viimeiset tunnit ovat aina haastavimmat. Kävely turvonneilla jaloilla on yhtä tuskaa.

tulivatkin hyvin suosituiksi.

Vuonna 1925 virallinen Vierdaagse alettiin järjestämään Nijmegenissä, jossa se on järjestetty siitä lähtien. Marssireitit olivat erilaisia joka päivä. Reitit veivät läpi Gelderland, Brabantin ja Limburgin sekä tietenkin Nijmegenin. Marsseja ei ollut vuosina 1914 ja 1915 eikä toisen maailmansodan aikana ja siitä syystä Nijmegen juhli 100. marssia tänä vuonna.

Nykyisin marssireitti suuntautuu päivittäin neliapilan tapaan Nijmegenin ympäristöön. Marssin päivät on nimetty suurimman kaupungin mukaan, jonka läpi reitti kulkee. Ensimmäinen päivä on Elstin, toinen Wijchenin, kolmas Groesbeekin ja neljäs Cuijkin. Marssireitit ovat muuten tasamaalla, mutta kolmas päivä tarjoaa kolmen tunnin verran kukkuloita.

Herätys on aamuisin klo 3.00 ja marssipäivän pituus on noin 40 kilometriä. Sotilaat marssivat omassa sotilassarjassaan, vaikkakin pääosa marssireiteistä kulkee yhdessä siviilien kanssa. Alkumatkasta ei marssijoilla yleensä ole ongelmia. Kansaa on kannustamassa jo heti aamutunneista lähtien. Kaupungeissa soittokunnat ryhdistävät tahtia, pihoilla ihmiset soittavat iloista musiikkia, perheet istuvat kahvilla ja nuoriso oluella teiden sekä katujen varsilla. Iloisesti lapset tarjoavat karkkia tai muuta pikku purtavaa samalla kun seisovat käsi ojossa ja pyytävät matkamuistoja. Sotilasosastoissa liput sekä viirit liehuvat osoittamassa joukko-osasto- ja kansalaisuusylpeyttä. Päivän viimeiset tunnit ovat aina haastavimmat. Kävely turvonneilla jaloilla on yhtä tuskaa ja kaikki elastisuus on liikkeistä kadonnut. Mutta tuska on yhteinen kaikille sotilaille hihassa olevasta lipusta riippumatta. Jos kysyt tuskaisesti jalkojaan liikkaavalta hänen kuntoaan, niin hymy vain välähtää ja vastauksena tulee yleensä aina, että ”my legs are ok.” Asenteesta kannattaa ottaa oppia.

Marssireittiin on perehdyttävä huolella etukäteen.

Tänä vuonna 50 000 ihmistä 68 eri maasta ympäri maailmaa osallistui marssille. Sotilaita oli 27:n eri maan armeijasta, joten sotilaspukujen näyttely oli melkoinen. Nuorimmat kävelijät

> ”Vierdaagse on ainoa kävelytapahtuma lajissaan, jossa on sääntöjä siitä, että kävelymatkat perustuvat sukupuoleen ja ikään.

siviilisarjassa olivat vain 11 vuotta (neljä kappaletta), kuten esimerkiksi Karl Gunnergren Ruotsista. Vanhimmat vaeltajat olivat Herman Dubie Amsterdamista ja Jan Zwijnen Huizenista, jotka molemmat olivat 93 vuotta. Vanhin kansainvälinen kävelijä oli tanskalainen 89-vuotias Svend Sorensen.

Camp Heumensoord on ollut sotilasjoukkueiden tukikohtana vuodesta 1962. Tämä kuuluisa sotilasleiri on sotilaspoliisien vartioima ja nato-langalla eristetty alue metsikköisellä ulkoilualueella noin neljän kilometrin päässä Nijmegenin keskustasta. Joka vuosi leiri rakennetaan valtavista majoitus- ja huoltoteltoista pelkästään marssiviikkoa varten. Tässä sotilaita kuhisevassa leirissä on rauhaa ja yksinäisyyttä turha etsiä, sillä leirin reilut 6 000 sotilasta tulevat lähes 30 maasta, joten kielten kirjo on melkoinen. Jonotus ruokalaan, pesulle tai WC:hen sujuu kuitenkin täysin kitkatta, sillä kohteliaat tavat suorastaan paistavat näistä marssijakolleegoista. Tässä piileekin osa viehätystä, sillä keskusteluyhteyteen eri maiden sotilaiden kanssa on hyvin helppo päästä eri tilanteissa.

Vierdaagse on ainoa kävelytapahtuma lajissaan, jossa on sääntöjä siitä, että kävelymatkat perustuvat sukupuoleen ja ikään. Nuoret välillä 12 ja 15, ja yli 60 voivat rekisteröityä vähintään 30 km päivittäiselle matkalle. Vähimmäisvaatimuksen yli 15 mutta alle 60 vuotta miesten ja naisten matkalle on 40 kilometriä päivässä. Miehet, jotka ovat syntyneet välillä 1967 ja 1997 voivat valita matkaksi 50 kilometriä. Tasa-arvokomissio on pitänyt sääntöä naisia syrjivänä, mutta järjestäjät ovat pitäytyneet säännössään. 100-vuotis juhlavuonna järjestettiin kuitenkin niin miehille kuin naisillekin 55 km Super-päivämatka.

Vierdaagse alkaa aina joka vuosi heinäkuun kolmantena tiistaina aamunkoitteessa. Kesällä sääolosuhteet voivat nopeastikin vaihdella Alankomaissa. Vierdaagsen järjestäjät kehottavatkin valmistautumaan sekä sateeseen että auringonpaisteeseen. Vuonna 2006 Vierdaagse peruutettiin, kun kaksi ihmistä kuoli kuumasta ilmanalasta johtuvaan lämpöhalvaukseen ensimmäisenä tapahtumapäivänä ja hyvin lämpimän ilmanalan ennustettiin jatkuvan. Tänä vuonna järjestäjät varoittavat ihmisiä huolehtimaan juomisesta, koska korkeaa lämpötilaa ennustettiin koko viikoksi, varsinkin keskiviikoksi.

Useat ihmiset jäävät koukkuun Vierdaagseen ja haluavat vuodesta toiseen palata tuntemaan matkanaikaista fyysistä tuskaa ja henkistä kärsimystä, mutta ennen kaikkea niin suloista tunnetta raskaan urakan läpäisemisestä. Vierdaagse on valtava massatapahtuma ja osa haluaa osallistua vähemmän tungosta omaaviin kävelytapahtumiin, joita löytyy lukuisia ympäri Eurooppaa.

Vierdaagsen viisi kilometriä pitkä maali on Nijmegenin St. Annastraatin, jota kutsutaan Via Gladiolaksi. Nimitys tulee kaupungin Roomalaisesta historiasta ja tapahtuman kärsimystä tuottavasta luonteesta. Ilmaisu De dood of gladiolen (kuolema tai gladiolus) juontaa juurensa Rooman ajasta, sillä gladiolus oli roomalaisen legioonalaisen miekka. Osallistujat saavat aina joka vuosi suuria gladiolusten kukkia, kun he kävelevät satatuhatpäisen väkijoukon hurratessa via Gladiolalla. Juhlistaakseen 100-vuotistapahtumaa gladiolus-kukkien viljelijä Theo Theunissen ja kasvinjalostaja Hermien Challa olivat kehittäneet uuden gladioluslajikkeen. Kukka on nimeltään The walk of the world ja se on lyhyempi, pienikukkaisempi sekä kevyempi kuin edeltäjänsä ja on siksi helpompi kävelijöiden kuljettaa via Gladiolalla.

Ne, jotka onnistuvat kävelemään koitoksen läpi rakoista, hiertymistä ja jäykistyneistä jäsenistään huolimatta, saavat Hollannin valtion virallisen ansiomerkin niin sanotun kruisjen. Sen virallinen nimi on suomeksi Ansioristi osoituksena marssimiskyvystä. 84-vuotias Bert van der Lans on virallinen Vierdaagse ennätyksen haltija, sillä hän käveli 69. Vierdaagsen tänä vuonna.

Vierdaagse on joka vuosi hyvin suuri tapahtuma. 100 kertaa järjestettävään tapahtumaan oli otettu mukaan useita erityisiä asioita, kuten Vierdaagse viiniä, uusi malli Hi-Tec lenkkareita ja myös uusi näyttely Vierdaagse museossa Het Valkhof. Ja ne, jotka eivät halunneet kävellä, niin heitä varten oli tietenkin Vierdaagse festivaali musiikkineen ja runsaine tapahtumineen.

100. Vierdaagse - Nijmegen marssi pähkinänkuoressa:

-Maailman suurin marssitapahtuma	
-Marssisarjat: 30, 40, 50 km ja + 40 km sotilassarja	
-Sotilassarjassa on oltava oman maan univormu, varsikengät ja kantolaitteessa vähintään 10 kg painoa	
-Sotilaat asuvat suuressa Camp Heumensoordin sotilasleirissa	
-Osallistujia	50 000
-Sotilassarjassa osallistujia	4 500
-Lähtöviivalla ensimmäisenä marssipäivänä	47 166
-Keskeyttäneitä ensimmäisen päivän jälkeen	1 206
-Keskeyttäneitä toisen päivän jälkeen	2 050
-Keskeyttäneitä kolmannen päivän jälkeen	914
-Viimeisen päivän aikana keskeyttäneet	439
-Suoritti 100. Vierdaagsen	42 557

Vierdaagse opettaa ja koukuttaa

Harri Norismaa

Viime kesänä marssin kahdeksannen Vierdaagseni Hollannissa. Ensimmäisellä kerralla ei ollut tiedossa, mitä oli edessä ja mitä odottaa. Seuraavilla kerroilla olivat marssipäivien kivut, säryt ja kolotukset muistissa, joten ne eivät tulleet yllätyksenä. Vaivojen kanssa pitää vain osata tulla toimeen. Oma keho ja sen toiminta on tullut jo tutuksi useissa eri koitoksissa. Marssijan on muistettava, että viimekädessä jokainen vastaa omasta kunnostaan marssin aikana. Nestettä ja ravintoa pitää nauttia riittävästi ja kropasta täytyy huolehtia koko ajan. Kivut tulevat väistämättä jalkapohjiin jossakin vaiheessa, yleensä kolmannen päivän aikana. Kipu on kuitenkin vain tunne, jota on mahdollista oppia hallitsemaan.

Vaikka Vierdaagse rasittaa ennen kaikkea jalkoja, on se myös jokaiselle henkinen koe, minkä aikana voi marssija lannistua tai murtua. Jos ei ole asennoitunut oikein, joutuu marssipäivien aikana kärsimään, sillä marssi ei pääty päivän etapin loppumiseen. Marssin jälkeen alkaa huolto ja tankkaus. Kokemus on osoittanut, että kun saapuu joukkueenjohtajien palaverin jälkeen illalla pitämään palaveria seuraavan marssipäivän asioista, on osalla lannistettu olo. Sen näkee silmistä, että osaa seuraava päivä selvästi pelottaa. Tunne, että on fyysisesti ja myös henkisesti lopussa voi murtaa ja koskaan ei tiedä, milloin jonkun selkäranka katkeaa.

Marssipäivän aikana jokaisella on hyviä ja huonoja hetkiä. Jos epäilys omiin kykyihin iskee, ajautuu helpolla masennuksen puolelle, koska on antanut negatiivisille asioille vallan. Positiivinen ajattelu vaatii yhteistä ponnistelua, joten päivän aikana kannattaa olla mukana jutuissa sekä huulenheitossa, niin mieli kestää virkeämpänä. Silloin kun on huono vaihe päällä, pitää vain jatkaa, ei saa luovuttaa. Pää on pidettävä ylhäällä, sillä ei saa painaa päätä alas ja näin juuttua oman kehon tuskan kuunteluun. Vierdaagse on jokaisen oma via Dolorosa, mutta kaiken korvaa kyllä se riemun tunne päästä Charlemagnelle ja tietää, että on selvinnyt urakasta ja saa mitalin rintaansa. Sen jälkeen on vain jäljellä via Gladiola ja viimeiset viisi kilometriä.

Suomen lippu on ollut vuosien mittaan näkyvästi esillä.

Pohjois-Karjalan joukkue on kiertänyt eri kokoonpanoissa Eurooppaa ristiin rastiin.

Team MPK North Karelia Finland

Harri Norismaa

Olen aikaisemminkin kirjoittanut Team MPK North Karelia joukkueesta ja RU-piirin puheenjohtajan pyynnöstä otetaan asia taas esille.

Syksyllä 2004 PV:ltä oli tullut käsky aloittaa valmentamaan reserviläisjoukkuetta vaativaan viisipäiväiseen Erna Raid-kilpailuun. Valmistautuminen piti sisällään taitojen ja kunnon kasvattamisen ohella sponsoreiden hankkimista, sillä kilpailun kustannukset olivat melkoiset.

MPK:n piiripäällikkö neuvoi meitä perustamaan tukieuroja kerätäksemme joukkueen. Erna-joukkueen kokoajina Antti Eteläpää ja minä, ehdotimme silloisen piiripäällikön mukaan. joukkueelle nimeksi Team Spåre. Lopulta päädyimme yksissä tuumin piiripäällikkömme

Carl Erik Spåren kanssa komealta kalskahtavaan joukkuenimeen Team MPK North Karelia Finland.

Jo yli kymmenen vuotta on Team MPK North Karelia-joukkue seikkaillut milloin missäkin. Pääsyvaatimukseksi joukkueeseen asetimme sen, että joukkueen mukana tulee osallistua ja selvitä jostakin kansainvälisestä tapahtumasta. Joukkue voisi osallistua tapahtumaan omalla nimellään tai osana suurempaa kokonaisuutta.

En olisi ikinä uskonut, mihin kaikkeen Team MPK North Karelia suuntasi kulkunsa. Kerran Erna Retkelle Viroon, kerran Fulda-marssille Saksaan ja kerran Bern-Belp-marssille Sveitsiin sekä kahdeksan kertaa maailman suurimpaan marssitapahtumaan Nijmegenin marssille Hollannissa. Minä olen ollut puuhastelemassa kaikkia Team MPK:n retkiä. Yhdelle keikalle en saanut houkuteltua ketään mukaan täältä maakunnastamme, mutta samanhenkisiä löytyi kyllä muualta päin Suomea.

Team MPK North Karelia Finland-joukkueessa on nykyisin 17 jäsentä. Tässä ovat joukkueeseen kannuksensa hankkineet osallistumiskertojen mukaan järjestyksessä: Harri Norismaa 11, Pertti Saarelainen 6, Jyrki Huusko 5, Juha Rytkönen 5, Altti Lindgren 4, Jussi Seppä 3, Sami Mattila 3, Jaakko Leppänen 3, Petteri Harjuvaara 2, Antti Eteläpää 1, Liisa Itäniva 1, Niina Salmi 1, Marko Kainulainen 1, Petri Hiltunen 1, Otso Miettinen 1, Kalle Tuominen 1 ja Ossi Hämäläinen 1.

Team MPK on nähnyt monta paikkaa, vieraillut monessa maassa ja joukkue on myös Haix-kenkien testaaja. Jää nähtäväksi, vieläkö Team MPK North Karelia jaksaa keksiä uusia seikkailuja.

Sotilasmarssi vaatii henkistä kestävyyttä – harjoitus tekee mestarin

Jyrki Huusko

Sotilasmarssin päätarkoitus on siirtää taistelija toimintakuntoisena paikasta A paikkaan B annetun aikataulun puitteissa. Sotilasurheilulajina marssiin liitetään pitkäkestoinen liikuntasuoritus matalilla sykealueilla. Kantolaitteessa oleva paino, kova marssialusta sekä tunteja kestävä liikuntasuoritus vaativat harrastajalta itsekuria, kivunsietoa, huoltamistaitoa ja vammojen ennaltaehkäisytaitoa – kaikki nämä olennaisia taistelijan toimintakyvyn säilymiseksi.

Marssiminen on oiva keino pitää keho kunnossa sekä liikakilot loitolla. Kuten muissakin urheiluharrastuksissa elimistö ja jäsenet tottuvat rasitukseen harjoituksen myötä. Myös liikuntavarustuksen valinnalla on iso merkitys. Pitkäkestoisuuden vuoksi ennen muuta ennen suoritusta, suorituksen aikana sekä sen jälkeen tapahtuva huolto ja sen automatisointi korostuu sotilasmarsseissa.

Jalat ovat kriittiisin tekijä marssissa. Rakkoja vastaan auttaa parhaiten harjoittelu, jossa jalat parkkiintuvat kovalle rasitukselle. Laadukkaat ja harjoittelun myötä yksilöllisesti muotoutuneet jalkineet on toinen kivijalka, jolle onnistunut pitkäkestoinen marssisuoritus rakentuu. Sukkavalinta, rasvaus ja/tai teippaus ovat sitten niitä toimenpiteitä, jotka jokainen marssija joutuu itse ratkaisemaan itselleen soveltuvimpana ratkaisuina.

Marssinopeus useampipäiväisissä maratonmarsseissa on 5-6 kilometriä tunnissa. Tauot varsinkin joukkuemarsseissa ilmoitetaan etukäteen ja niitä on yleensä reilun tunnin välein. Joka toinen tauko on pikatauko (n. 5 min), jossa voi käydä vessassa tai hieman ottaa reppua selästä. 10-15 kilometrin välein pidettävät pidemmät tauot kestävät n. 15-20 minuuttia ja niiden aikana on keskeistä vaihtaa sukat, puhkaista mahdolliset rakot, täyttää juomapullo sekä nauttia evästä. Tärkeysjärjestys on edellä mainittu: jalkojen kunnosta ja kuivuudesta pidetään huolta koko suorituksen onnistumisen varmistamiseksi.

Nesteen nauttimisen merkitystä ei voi liiaksi korostaa. Joissakin sotilasjoukkueissa on marssiosastossa jopa erikseen nimetty vastuuhenkilö, joka kellottaa juomanaukkujen väliä. ”Skål!” on tuttu ääni marssiosaston varajohtajalta vaikkapa ruotsalaisissa joukkueissa. Vesitai urheilujuomatilkka otetaan täydessä vauhdissa joko pullosta tai juomapussista.

Pohjois-Karjalassa on vankat sotilasmarssiperinteet. Nijmegenin Vierdaagsella on sotilasosastoissa käynyt lähes 20 osallistujaa ja onpa aikoinaan kunniakkaasti oma osasto ollut Pohjois-Karjalan Prikaatillakin. Tämän vuoden Vierdaagsella Nijmegenissä, Hollannissa oli Pohjois-Karjalasta mukana neljä marssijaa: Harri Norismaa Suomen marssijoukkueen johtajana sekä Jyrki Huusko ja Pertti Saarelainen Joensuun Reserviupseereista joukkueen jäseninä. Neljän maakuntamme marssija oli Jussi Seppä Pohjois-Karjalan Rauhanturvaajista.

Pohjois-Karjalan marssiperinteitä pidetään yllä MPK:n marssikurssien myötä. Ensi keväänä on tarkoitus järjestää ensin pienimuotoinen koulutustuokio-marssiharjoitus, jossa käydään ensin läpi sotilasmarssiharjoituksissa ”kantapään kautta” opittuja vinkkejä. Tämän tuokion jälkeen marssitaan parin tunnin harjoituslenkki. Parilla kolmella harjoituskerralla matkaa pidennetään, kunnes toukokuussa suoritetaan virallinen kenttäkelpoisuusmarssi – PAK-marssi, jossa matkana on 25 km vähintään 10kg:n kantolaitteen kanssa.

Tervetuloa mukaan marssimaan!

Marssilla Sveitsissä.

Pohjois-Karjalan reserviläispiirien toiminnanjohtaja Jouni Mattila (vasemmalla) odottaa omaa ampumavuoroaan.

Toiminnanjohtaja ampui reserviläisen aseella

Ari Hevonkoski

Näin klikkiotsikoiden aikakaudella myös Karjalan Pojat on ajan hermoilla.

Reserviläispiirien toiminnanjohtaja Jouni Mattila kävi tutustumassa Kontiolahden ampumakellarilla järjestettäviin puulaaki –ammuntoihin 30.11.

Kontiolahden Reserviläisten puheenjohtaja Pekka Ratilainen johdatti toiminnanjohtajamme puulaakikilpailun ”saloihin” läpikäyden kilpailun kulun. Tämän jälkeen toiminnanjohtaja pääsi osallistumaan itse kilpailuun toisessa erässä.

Ensikertalaisen tuuria ei tällä kerralla ihan ollut. Neljännen erän kilpailijoiden ohella toiminnanjohtaja pääsi vielä harjoittelemaan uudestaan jonka jälkeen suoritus oli jo huomattavasti rennompi.

Toiminnanjohtaja kertoi seuraavaksi menevänsä tutustumaan Joensuun Reserviläisten järjestämiin kilpailuihin Noljakan radalle. Hän yhtyi myös siihen yhteiseen huoleemme, että Noljakan rata mahdollisesti suljetaan. Tämän jälkeen alueelle jäisi sisäampumaradaksi vain Kontiolahden sisäampumarata Joensuun kaupallisen ampumaradan lisäksi.

Lopuksi todettakoon, että kilpailun jälkeen että niin ampuja kuin ase voivat hyvin.

Kontiolahden reserviläiset retkellä Ilomantsissa

Hannu Parviainen

Kontiolahden Reserviläiset Ry järjesti perinteisen kaikille Pohjois-Karjalan reserviläisille perheenjäsenineen tarkoitetun perheliikuntapäivän retken Ilomantsiin talvi- ja jatkosodan aikaisille taistelupaikoille. Se oli jo kolmas peräkkäisinä vuosina järjestetty sotahistoriallinen retki.

Ilomantsin retkelle osallistui täysi bussilastillinen Kontiolahden reserviläisiä.

Matkaan lähdettiin Joensuusta aamuvarhaisella tutun turvallisen kuljettajan yhdistyksemme puheenjohtajan Pekka Ratilaisen kyydissä. Matka kävi Kontiolahden ja Enon kautta Ilomantsiin, josta Parppeinvaaralta otimme kyytiin päivän oppaamme, Ilomantsin sotahistoriallisen työryhmän sihteerin Otso Nygrenin, hän jos kuka tuntee erittäin hyvin alueen sota-ajan historiaa, hän on ollut mukana kartoittamassa kaikki Ilomantsin alueen sotahistorialliset maastokohteet, on laatinut muistomerkkien yhteyteen opastetauluja, sekä luonnut Öykkösenvaaran taistelualueen mobiilioppaan, joka on myös nuoremmille ikäluokille tarkoitettu moderni tapa tutustua alueen historiaan.

Ensiksi matkamme suuntautui kohti Möhköä, jossa aluksi tutustuimme Taivallammen taistelupaikkoihin. Paikka sijaitsee n. 13 km Ilomantsista Möhköön päin. Täällä koettiin ehkäpä talvisodan dramaattisimmat hetket Ilomantsin suunnalla 14. – 16.12.1939, kun pari vihollisen pataljoonaa koukkasi Nuorajärven jäätä pitkin suomalaisten selustaan Muokonniemeen Taivallalammen kohdalle, esikunnasta ja eri joukoista koottu 200 sotilaan osasto sai loppujenlopuksi viholliset tuhottua Taivallammen pohjoispuolella.

Seuraava kohteemme oli Oinassalmi ja alueen muistomerkit, Oinassalmi tunnetaan parhaiten vesistölinjasta, jolle puna-armeija onnistuttiin lopulta pysäyttämään. Oinassalmen silta räjäytettiin ylipääsyn estämiseksi 10.12. ja rintamalinja jäikin sille kohtaan talvisodan loppuun asti.

Edelleen matkamme jatkui Möhköön, kylään joka parhaiten tunnetaan rautamalmistaan, ruukkialueestaan sekä Möhkön Mantasta. Möhkön kylään puna-armeija hyökkäsi 7.12.1939 ja taisteluita alueella käytiin parin päivän ajan. Möhkössä toimi myös puna-armeijan korsukylä, jossa varsin alkeellisissa oloissa eleli parhaillaan n. 10 000 neuvostosotilasta. Jatkosodan rintalinja ei ylettynyt Möhköön saakka.

Seuraavaksi siirryimme linja-autolla Öykkösenvaaran sotahistorialliselle taistelualueelle, joka sijaitsee n. 6 km Möhköstä pohjoiseen. Tärkeää jatkosodan torjuntavoittoa esitellään Öykkösenvaarassa, siellä suomalaiset onnistuivat pysäyttämään puna-armeijan etenemisen jatkosodassa heinä-elokuussa 1944. Tänne on rakennettu polku, jonka varrella on entisöityjä korsuja, panssariesteitä, erilaisia ampumapesäkkeitä ja kallioon louhittuja asemia. Tästä kohteesta löytyy myös tietoa mobiilisovelluksen avulla, alueella on myös erillinen näyttelykatos, jossa kerrotaan taistelujen kulusta tekstein ja valokuvin.

Möhkön suunnasta palasimme takaisin Parppeinvaaralle, jossa retkeläisille oli järjestetty ruokailu Parppeinpirtille. Kun olimme ruokailleet, jatkoimme matkaa Otso oppaamme johdolla Hattuvaaran suuntaan, ensimmäinen tutustumiskohde oli Kallioniemi n. 13 km Ilomantsista Hattuvaaraan päin. Sinne asti puna-armeijan kärki eteni talvisodan aikana valtakunnan rajalta lähtien, Kallioniemen lossille rintama pysähtyi 8.12.1939. Jatkosodassa suurin osa rintamalle siirrettävistä joukoista kulki Kallioniemen kautta.

Täältä matkamme jatkui Ilajanjoen, Utrion ja Palovaaran muistomerkkien kautta Taistelijan taipaleen luontopolulle, joka sijaitsee Polvikosken tien varressa. Tämä kilometrin pituinen luontopolku on rakennettu vuoden 1944 taistelupaikoille, polun varrella on tauluja, joissa suomalaiset sotilaat kertovat vaikuttavalla tavalla miltä tuntui kohdata vihollinen silmästä silmään. Luontopolkukävelyn jälkeen oli tarkoitus tutustua Taistelijan taloon, alueella riehunut ukkosmyrsky oli katkaissut sähköt ja tutustuminen peruuntui.

Oli mukava tutustua mm. paikkaan, jossa ilomantsilainen Mannerheim-ristin ritari, kaukopartiomies Onni Määttänen sai tulikasteensa talvisodan alussa, hänhän toimi talvisodassa Ilomantsin lohkolla ja jatkosodassa kaukopartiotehtävissä Osasto Kuismasen riveissä ja Erillisen Pataljoona 4:n kaukopartionjohtajana. Hän teki kaiken kaikkiaan 16 kaukopartiomatkaa vihollisen selustaan.

Talvisodassa kaatui Ilomantsissa 164 suomalaista sotilasta, 275 haavoittui ja 22 katosi. Venäläisiä kaatui 3000 - 4000 henkeä. Jatkosodassa suomalaisten tappiot Ilomantsin alueella olivat n. 1700 henkeä ja venäläisten kokonaistappiot olivat n. 5000 henkeä.

Perusteellinen tutustuminen alueen sotahistoriaan olisi vaatinut varmasti useamman päivän retken, niin paljon Ilomantsin alueelta löytyy kohteita ja käyntipaikkoja talvi- ja jatkosodan ajoilta. Tälläkin yhden päivän matkalla saimme todella paljon historiatietoa talvi- ja jatkosotien tapahtumista alueella, sen varmisti erinomainen oppaamme Otso Nygren, joka tuntui ulkomuistista tietävän kaiken aiheesta.

Suuret kiitokset Otsolle opastuksesta ja myös kaikille mukana olijoille, taas kerran oli hyvä porukka samanhenkisiä reserviläisiä matkassa mukana.

Ilomantsista löytyy tänäkin päivänä huomattavan paljon sotahistoriaa.

Kontiolahden Reserviupseerit pitivät maanantaina 24.10.2016 jo perinteeksi muodostuneet Kollaan Vasama –muistomerkin ympäristön siivoustalkoot. Muistomerkin ympäristöstä kerättiin roskat ja risut pois. Lisäksi ympäristö ja muistomerkille johtava polku haravoitiin lehdistä. Kontiolahden reserviläisjärjestöt ovat tehneet Kontiolahden kunnan kanssa sopimuksen Kollaan Vasaman ympäristön siistinä pitämisestä.
Kuvassa Liisa Itäniva, Aapo Söder ja Jarkko Riikonen. Kuvaajana Juha Rytkönen

ILOMANTSIN APTEEKKI
ma-pe 9-18, la 9-14
Olet tervetullut meille!
www.ilomantsinapteekki.fi

MANTSIN RAUTA-SPORT
LAATIKAINEN
Kalevalantie 6, 82900 Ilomantsi,puh. 0500 200382

PUTKIASENNUS
Räty Oy
Myymälä p. 040 717 4094
Sulo Räty p. 0400 271 540
Joni Räty p. 0500 238 816
Joona Räty p. 0400 238 816
Kalevalantie 13, 82900 Ilomantsi

Kiitän lämpimästi
kaikkia merkkipäivääni muistaneita
ja samalla
onnittelen 60-vuotiasta
Karjalan Pojat -lehteä
ja toivotan lehdelle menestystä
tuleville vuosille.
Lauri Tanskanen
lauri.tanskanen@suomi24.fi

Suomen Hautaustoimistojen Liiton jäsenliike
Hautaustoimisto Aatos Lepistö
HAUTAUS- JA PITOPALVELUA
Aatos 0500 375 376, Seija 0440 375 376
Kari 0500 272 277, Eija 040 355 8755
Ylikyläntie 64 75530 Nurmes • www.hautauslepisto.fi

Kontiolahden
sotilaskotiyhdistys,
toimintaa
vuodesta 1934.

Tervetuloa kaupoille
Pohjois-Karjalaiseen
huonekalu- ja
mattoliike
Stemma Surakkaan

Pilkontie 7, Joensuu
ma-pe 10-18 ja la 10-16

Kuvassa muistomerkin paikkaa katsomassa vasemmalta Antti Tukeva Jalasjärveltä, Kiteen Rajakillan sihteeri Timo Päivinen Kiteeltä, maapohjan omistaja Tarmo Helminen, rovasti Sakari Takala, Kiteen Rajakillan puheenjohtaja Pekka Hakkarainen ja Raimo Nissinen Peräseinäjoelta.

JR 58:n muistomerkki Kiteelle

Olavi Lautamäki

Kiteellä järjestetään sunnuntaina 9.7.2017 Jalkaväki Rykmentti 58:n (JR 58) muistomerkin paljastusjuhla. Muistomerkkihankkeen yhteinen neuvottelutilaisuus eteläpohjalaisten ja kiteeläisten kesken pidettiin lokakuun puolivälissä Kiteellä.

Etelä-Pohjanmaalta läsnä olivat toimikunnan puheenjohtaja Antti Tukeva Jalasjärveltä, toimikunnan varapuheenhohtaja Erkki J. Hautala Kauhajoelta, toimikunnan sihteeri Matti Käkelä Jalasjärveltä ja sotahistorian asiantuntija Raimo Nissinen Peräseinäjoelta. Kiteeläisiä edustivat Heikki Pirinen Kitee-Seurasta, Sakari Takala Kiteen evankelisluterilaisesta seurakunnasta, Pekka Hakkarainen, Timo Päivinen Kiteen rajakillasta sekä Kari Sutinen Kiteen hovista.

Muistomerkille sopiva maa-alue on löytynyt Mustalammentien risteysalueelta, jossa ennestään sijaitsee 19. Divisioonan (19. Div.) vuonna 1992 pystytetty muistomerkki.

Tarmo Helminen veljensä Pekan kanssa luovuttaa noin kahden aarin kokoisen maa-alueen korvauksetta muistomerkin sijoituspaikaksi. Muistomerkki luovutetaan paljastamisen jälkeen Kiteen kaupungin hoitoon. Muistomerkin pohjatyöt aloitetaan jo syksyn 2016 aikana ennen pysyvien lumien tuloa.

Muistomerkkikiven etsintä on jo aloitettu

Timo Päivinen kertoi, että sopivan muistomerkkikiven etsintä on jo aloitettu Kiteellä. Kyseisen kiven kokoluokka tulisi olla sellainen, että se betonijalustoineen painaa noin 4000-5000 kiloa. Muistomerkin pystyttämisen yhteydessä tehdään 19. Div. muistomerkille ja JR 58 muistomerkille yhteinen informaatiotaulu, joka sisältää taistelukertomuksen ja karttapohjan.

Kiteen kaupunki on luvannut ottaa hankkeen mukaan paikallisiin Suomi 100 vuotta -tapahtumiin. Muistomerkin sijoituspaikan todettiin palvelevan sekä JR 58:n muiston vaalimista, että Kiteen kaupungin ja laajemmin koko alueen matkailutoimintaa.

Kiteen Rajakilta ottaa hankkeen toteutusvastuun paikallisesti, yhdessä Kiteen kaupungin ja Kitee-Seuran kanssa. Aikaisempien muistomerkkihankkeiden tapaan mukaan kutsutaan lukuisia järjestöjä, yrityksiä ja yksityisiä henkilöitä. Yhteistyöverkkoon kuuluvat mm. Pohjois-Karjalan rajavartiosto, Pohjois-Karjalan Aluetoimisto sekä paikalliset veteraani- ja reserviläisyhdistykset.

JR 58:n sotahistoriaa

Jalkaväkirykmentti 58 perustettiin aikanaan Etelä-Pohjanmaan läntisen suojeluskuntapiirin kuuden kunnan Jalasjärvi, Kauhajoki, Jurva, Teuva, Isojoki ja Karijoki alueelta. Rykmentin komentajaksi tuli suojeluskuntapiirin päällikkö evl Eero Juva. Esikunta perustettiin Jalasjärvellä. Rykmentti kuului pääosin Etelä-Pohjanmaalla muodostettuun 19.Divisioonaan, jonka komentajana toimi eversti Hannu Esa Hannuksela. Muut kaksi rykmenttiä olivat JR 16, komentajana eversti Matti Laurila ja JR 37, komentajanaan eversti Into Salmio.

JR 58 kuljetettiin rintamalle kesäkuun lopulla 1941. Rykmentti sijoittui Kiteellä lähellä rajaa olevalle Mustalammen alueelle. JR 58:n sota alkoi heinäkuun 10. päivän iltana. Seuraavien viikkojen aikana käytiin ankaria taisteluja vahvasti linnoittautuneen vihollisen kanssa. Elokuun 20. päivään mennessä oli JR 58 menettänyt kaatuneina noin 400 sotilasta, eli noin puolet koko divisioonan menetyksistä. Kaikkiaan 19.Divisioona kärsi hyökkäysvaiheessa heinäkuussa 1941 suurimmat tappiot noin 800 kaatunutta. Kiteen väliaikaishautaan haudattiin yli 500 pohjalaista sotilasta, joiden muistolle on pystytetty muistomerkki.

Kiteelle on pystytetty lisäksi sekä 19.Divisioonan, että JR 16 ja JR 37 muistomerkit. Jalasjärvellä sijaitsee rykmentin muistomerkki ja myös Kiteen taistelujen muistomerkki. Kiteen ja Jalasjärven veteraanien välillä oli pitkään tiivistä kanssakäymistä.

RIVISSÄ JA RIVIN EDESSÄ, Puolen vuosisataa upseerin elämää

Elontien Kustannus, julkaistu 2016

Kenraali Seppo Tanskaselta on ilmestynyt kirja Rivissä ja rivien edessä, Puolen vuosisataa upseerin elämää. Kirja on läpileikkaus Tanskasen syntymästä, kouluvuosista, upseerin uralle lähdöstä sekä eri tehtävistä koti- ja ulkomailla ja eläkevuosista.

Seppo Tanskanen on Kontiorannan ja Karjalan Jääkäripataljoonan kasvatti. Varusmiespalveluksen lisäksi hän toimi Kontiorannasa KRHK:n päällikkönä ja pataljoonaupseerina.

Kenraali Tanskanen on toiminut virkaurallaan muun muassa opettajana Sotakorkeakoulussa, useissa tehtävissä Pääesikunnassa, Savon Prikaatin komentajana, Lapin sotilaslääninn komentajana sekä Maanpuolustuskorkeakoulun rehtorina.

Rivissä ja rivin edessä -kirjaa ei saa Pohjois-Karjalan kirjakaupoista, mutta Obus Liberum -nettikauppa ja Jalkaväkimuseo Mikkelissä myyvät sitä. Pohjois-Karjalassa yhdyshenkilönä toimii Pohjois-Karjalan Reserviläispiirien toiminnanjohtaja Jouni Mattila, jolta saa sähköpostitiedot, jos haluaa tilata kirjan suoraan Seppo Tanskaselta.

Kirjan hinta on 25 euroa lisättynä toimituskuluilla.

Rääkkylän Reserviläisten järjestämässä perinnekivääarikilpailussa oli kova taso.

Rääkkylässä käytiin perinnekiväärin syyskilpailu

Rääkkylän Reserviläiset järjestivät 6.11.2016 Kuismin ampumaradalla kaikille Pohjois-Karjalan reserviläis- ja reserviupseeripiirien jäsenille avoimen perinnekivääarikilpailun. Aurinkoinen, mutta normaalia selkeästi kylmempi päivä tarjosi hyvät puitteet kivääriammunnoille. Alkutalvista pakkasta uhmasi kaksitoista kilpailijaa neljästä piirin yhdistyksestä.

Ampumaradan lyhyydestä johtuen kilpailu ammuttiin makuuammuntana 100 metrin matkalle normaalin 300 metrin matkan sijaan. Haastetta kilpailuun pyrittiin tuomaan käyttämällä perinnekivääarikilpailuissa yleensä nähtävien suurten RK 01 ”lehmännahka” taulujen sijaan pistoolikoulutaulua. Suuruudeltaan tämä taulu vastaa 100 metrin matkalta RK 01-taulua 300 metrin matkalta.

Lievästä palelusta huolimatta kilpailut sujuivat hyvin ja yhtä aserikosta kärsinyttä lukuun ottamatta saivat kaikki kilpailijat ammuttua täydet 30 laukauksen kilpasarjat. Tulostaso oli erityisesti kärjen osalta varsin kova. Tulostasossa on havaittavissa selvää nousua aiemmista vuosista, mikä toivottavasti tulee näkymään menestyksenä ensi kesän suomenmestaruuskilpailuissa.

Kilpailu toimi samalla myös yhtenä karsintakilpailuista, joiden tulosten perusteella tullaan valitsemaan ensi vuoden perinnekivääarin edustusjoukkueet SM-kilpailuihin. Karsintasarjan tulevia kilpailuja ovat vielä ensi keväänä järjestettävät piirinmestaruuskilpailut sekä Ilomantsissa järjestettävä 300 metrin perinnekivääriampumatapahtuma. Edellisvuoden SM-kilpailumenestys otetaan luonnollisesti myös huomioon joukkuevalintoja tehtäessä niiden osalta, jotka kyseisiin kilpailuihin viime vuonna osallistuivat.

Perinnekivääarikilpailuissa perinteisesti hyvin menestyneitä rääkkyläläisiä haastamaan saapui kuusi ampujaa piirin muista yhdistyksistä. Kova kilpailu johti tälläkin kertaa rääkkyläläisten kolmoisvoittoon, mutta myös haastajat ampuivat kovia tuloksia. Kilpailu osoitti, että Rääkkylän reserviläisampujat eivät tulevia vuosia ajatellen voi jäädä lepäämään laakereilleen, mikäli tahtovat säilyttää paikkansa perinnekivääriammuntojen huipulla.

Kilpailujen ampujamäärä olisi voinut olla suurempikin, mutta ajankohdan asettamat haasteet huomioon ottaen, oli se tyydyttävä. Erityisen positiivista oli ulkopaikkakuntalaisten kohtalaisen runsas osallistuminen kilpailuihin. Viime vuosina rääkkyläläisten osuus perinnekivääarikilpailujen osallistujista on kasvanut hälyttävästi, jolloin monet avoimetkin kilpailut ovat välillä tuntuneet enemmän yhdistyksen sisäisiltä, kuin todellisilta piirin laajuisilta kamppailuilta. Toivottavasti kiinnostus perinneasekilpailuja kohtaan tulevina vuosina jatkuu ja kasvaa edelleen Rääkkylän ulkopuolellakin. Erityisesti nuorempia ampujia olisi mukavaa nähdä haastamassa veteraaniampujia. Rääkkylän Reserviläiset pyrkii osaltaan tukemaan lajin selviytymistä järjestämällä perinneaseiden kilpailutapahtumia eri puolilla maakuntaa ympäri vuoden.

Tulokset:
1) Mika Matikainen RääRes 264, 2) Jarkko Koukkunen RääRes 256 (navat), 3) Pasi Multanen RääRes 256, 4) Pekka Nupponen PyRes 245, 5) Harri Rantametsä RääRes 235, 6) Jesse Kallio JoeRes 225, 7) Seppo Koukkunen RääRes 220, 8) Mikael Hartikainen JoeRes 211, 9) Marko Mäkinen PyRes 206, 10) Kari Ilvonen RääRes 159, 11) Jarkko Nilsen PyRes 119, 12) Seppo Hyttinen LipRes 50.

SM-ampumakilpailujoukkueiden valintaperusteista ja kilpailumaksujen korvausperusteista vuonna 2017

Pohjois-Karjalan Reserviläis- ja Reserviupseeripiirien heikon taloustilanteen sekä viime vuosina huomattavasti kasvaneiden ammunnan SM-kilpailuosallistumiskorvausten takia ovat piirihallitukset päätyneet uudenlaiseen kilpailukorvausjärjestelmään tästä vuodesta alkaen. Tilanteesta johtuen sekä kilpailumenestyksen tehostamiseksi ovat piirihallitukset päättäneet uudistaa myös piirejä reserviläisampumalajien SM-kilpailuissa edustavien valintaprosessin. Alkaen vuodesta 2017 monissa ampumalajeissa siirrytään kerran vuodessa järjestettävistä karsintakilpailuista useita kilpailuja käsittäviin karsintakilpailusarjoihin. Tavoitteena on tulevaisuudessa varmistaa se, että piirejä edustamaan valitaan piirien parhaat ja kokeneimmat ampujat pitkittyneen seurannan avulla.

Ennen vuotta 2016 Pohjois-Karjalan reserviläispiirien käytäntönä oli maksaa lähes kaikkien reserviläisampumalajien SM-kilpailuihin osallistuneiden kilpailijoiden osallistumismaksut. Viime vuosien aikana tämä on johtanut osallistumismaksuihin käytettyjen summien selkeään nousuun. Lisäongelmana on nähty se, että usein monet kilpailijat, joiden osallistumismaksu tiettyihin kisoihin on piirien toimesta maksettu, eivät olekaan saapuneet kilpailuihin. Tällöin piirit ovat maksaneet ”tyhjästä” ajoittain varsin suuriakin summia.

Muutos kilpailumaksujen korvaamisen suhteen alkoi tänä vuonna. Vuoden alusta saakka piirit eivät ole enää maksaneet SM-kilpailuihin osallistuvien osallistumismaksuja vaan kaikki kilpailuihin osallistuneet ovat kustantaneet osallistumisensa itse. Kaikkien kilpailuihin osallistuneiden on mahdollista hakea korvausta osallistumismaksuista erillisellä sähköisellä hakulomakkeella 15. joulukuuta mennessä piirien internet-sivuilta osoitteesta pkreservi.fi. Korvaus ei ole automaattinen, vaan se riippuu piirien vuoden lopun rahatilanteesta. Kaikki korvauksia anovat eivät erittäin todennäköisesti tule niitä saamaan. Pyrkimyksenä on tilanteen niin salliessa korvata ainakin parhaiten menestyneiden kilpailijoiden osallistumismaksut tuen osoituksena ja kannusteena niille, jotka ovat kunniakkaasti piirejä kansallisissa kilpailuissa edustaneet.

Käytäntöjen muutoksen takia piirien yhteisen tulitoimikunnan jäsenten keskuudesta nousi esille tarve myös aiemmin vallinneiden SM-kilpailujen edustusjoukkueiden valintaprosessin muuttamisesta ja selkeyttämisestä. Aiemmat valintaprosessit nähtiin sekaviksi ja ajoittain epätasa-arvoisiksi. Tähän saakka joukkuevalinnat perustuivat yleensä yhteen ennen SM-kilpailuja järjestettyyn karsintakilpailuun, jossa menestyneet olivat oikeutettuja osallistumaan kilpailuihin yleensä piirien ensimmäisen edustusjoukkueen, eli ”ykkösjoukkueen” jäseninä. Järjestelmä oli sinällään selkeä, mutta epätasa-arvoinen esimerkiksi niitä kohtaan, jotka eivät jostain syystä päässeet osallistumaan karsintakilpailuun, vaikka olisivat muuten kilpailleet ahkerasti piirien muissa ampumakilpailuissa. Lisäksi yhden kilpailun tuloksen perusteella ei aina syntynyt edustusjoukkueita, joilla oli parhaat menestysmahdollisuudet. Yhdessä kilpailussa hyvin menestynyt ampuja ei välttämättä pärjää yhtä hyvin suurissa kilpailuissa, mikäli hän ei harjoittele ja kilpaile tasaisesti ympäri vuotta keräten kokemusta ja kilpailuvarmuutta.

Piirien ampujat menestyivät viime vuoden SM-kilpailuissa erittäin hyvin. Erityisesti henkilökohtaisella puolella ampujat saavuttivat suuren määrän mitaleita. Ampuipa piirin edustaja Mika Martelin perinnepistoolin 50 metrin kilpailussa jopa uuden Suomen ennätyksen. Joukkuekilpailuissakin menestystä tuli, mutta vähäisemmässä määrin. Tulitoimikunnan tavoitteena on parantaa tilannetta erityisesti tällä saralla. Piirien ampujien keskuudessa on suuri määrä erinomaisia ampujia, joten parempi suunnittelu joukkuevalintojen suhteen voi valjastaa tämän potentiaalin erinomaiseen tulokseen myös kansallisen tason kilpailuiden joukkuekilpailuissa. Pohjois-Karjalalla on potentiaalia nousta tässäkin asiassa samalle tai jopa korkeammalle tasolle kuin huomattavasti väkirikkaammat piirit.

Ensi vuoden SM-kilpailijavalinnoista alkaen piirien ampumaedustusjoukkueet tullaan suurimmissa osassa lajeja valitsemaan useiden kilpailunäyttöjen perusteella. Ainakin palvelusammuntalajien sekä perinnekivääarin joukkuevalintoja varten pyritään järjestämään vuoden aikana vähintään kolme karsintasarjoihin kuuluvaa kilpailua. Kilpailut ovat omia itsenäisiä kilpailujaan, sisältäen muun muassa eri lajien piirinmestaruuskilpailut ja palvelupistoolin suhteen muun muassa Liperin ulkopuulaakikilpailujen 9 mm-sarjan sekä palveluskivääricupin osakilpailut. Jokaiselle SM-kilpailuihin osallistumishalukkaan kilpailutuloksista näissä kilpailuissa otetaan huomioon edelliseltä SM-kilpailujen väliseltä ajalta kolme parasta tulosta niissä lajeissa, joihin hän tahtoo SM-kilpailuissa osallistua. Edellisen vuoden SM-kilpailutulokset otetaan joukkuevalintoja tehdessä luonnollisesti myös huomioon niiden osalta, jotka kilpailuihin ovat osallistuneet.

Karsintakauden tulosten perusteella SM-kilpailuihin halukkaat laitetaan paremmuusjärjestykseen ja edustusjoukkueisiin. Edustusjoukkueet muodostetaan jokaiseen ikäsarjaan, mikäli niihin on tulossa tarpeeksi edustajia joukkueen muodostamiseksi. Karsinnoissa parhaiten menestyneillä sekä niihin aktiivisimmin osallistuneilla on siis parhaat mahdollisuudet päästä mukaan isoihin kisoihin ja saada kilpailujen osallistumismaksunsa korvattua. Kilpailuihin tahtova voi kieltäytyä paikastaan edustusjoukkueessa, mutta tällöin hänen on tiedostettava, että hänen mahdollisuutensa saada korvauksia kilpailumaksuista todennäköisesti huononee. Tavoitteena on parantaa piirien edustusjoukkueiden menestymismahdollisuuksia maksimoimalla erityisesti piirin ”ykkösjoukkueiden” tulospotentiaali.

Karsinnoissa parhaiten menestyneet ja ensimmäiseen edustusjoukkueeseen valitut ovat myös etusijalla, mikäli piirien kiintiöt eivät salli kaikkien halukkaiden osallistumista tiettyyn SM-kilpailuun. Tällainen tilanne on todennäköisesti edessä esimerkiksi ensi vuoden Reserviläisammunnan SM-kilpailuissa Santahaminassa. Mikäli kiintiöpaikkoja riittää, niin muutkin halukkaat voivat kilpailuihin ilmoittautua ja osallistujia, mutta vain kilpailumenestys karsintasarjoissa on varma tie kilpailuihin.

Karsintakilpailusarjoja ei ole mahdollista järjestää kaikkiin piirien ampumalajeihin. Näillä näkymin ainakin kolme karsintakilpailua tullaan järjestämään perinnekivääarissä sekä palvelupistooli- ja palveluskivääarilajeissa. Ilma-aseissa, isopistoolissa, 25 m pistoolissa, pistoolipikaammunnassa, perinnepistoolissa ja SRA:ssa tullaan jatkamaan entisellä yhden tai korkeintaan kahden karsintakilpailun mallilla, sekä huomioiden kisahalukkaiden mahdollinen aiempi SM-kilpailumenestys. Näidenkin lajien tapauksessa SM-joukkuevalinnat tullaan tekemään kilpailumenestyksen perusteella.

Artikkeli on pitkä ja monimutkainen, mutta sen sanoma varsin yksinkertainen. Ensi vuodesta alkaen SM-kilpailuihin haluavien on osallistuttava mahdollisimman moniin piirien jäsenyhdistysten järjestämiin ampumakilpailuihin pyrkien menestykseen. Kilpailuja järjestetään kyllä, joten nyt kaikilla asiasta kiinnostuneilla on hyvä syy saapua ampumaan ja myös harjoitella mahdollisimman hyvän tulostason saavuttamiseksi.

Karsintakisojen aikataulu s. 15.

Ninja Tuupainen ohjeistaa.

Naisilla riittää motivaatiota varusmiespalvelukseen

Naisten hakijamäärä vapaaehtoiseen varusmiespalvelukseen on viime vuosien perusteella nousussa, viime vuonna valtakunnallisesti hakijoita oli ennätysmäärä, 842 naista. Pohjois-Karjalassa hakijoiden määrä on pyörinyt vuosittain 20 tienoilla. Hakijoiden keski-ikä on ollut 20 ikävuoden molemmin puolin. Motivaatiota siis riittää.

Pääosassa hakijoissa tulee esille selkeä ajatus siitä, mitä varusmiespalvelukselta hakee. Yleisimpiä perusteita ovat monesti johtajakoulutuksen saaminen, erilaiset erityistehtävät ja ylipäänsä armeijakokemus. Toisille se on myös ponnahduslauta sotilasuralle.

Naisten vapaaehtoinen varusmiespalvelus ei ole erilaisempaa kuin miesten asepalvelus. Naiset voivat siis suorittaa asepalveluksen vapaaehtoisesti kaikissa puolustushaaroissa ja aselajeissa. Varusmiesaikana niin naiset kuin miehetkin muodostavat koulutuksen jälkeen yhtenäisen sodan ajan joukon tehtävineen. Yhteisen peruskoulutuskauden jälkeen varusmiespalvelustaan suorittavat naiset siirtyvät harjoittelemaan omaa sodan ajan tehtävää erikoiskoulutuskaudelle jatkaen siitä joukkokoulutuskaudelle, jossa toimitaan omassa sodan ajan joukon tehtävässä.

Kaikilla on samanlaiset vastuut ja mahdollisuudet. Naisten koulutuksen sisältö on sama kuin miehillä. Myös lentäjän, sukeltajan tai laskuvarjojääkärin kaltaisissa erikoistehtävissä naisille ja miehille asetetaan samat vaatimukset. Naisilla ja miehillä on yhtäläinen mahdollisuus päästä aliupseerikurssille tai reserviupseerikurssille sekä myöhemmin sotilasuralle. Sotilastehtäviä ei jaeta sukupuolen mukaan vaan määrääminen ratkaistaan niiden asettamien vaatimusten ja soveltuvuuden perusteella. Naiset aloittavat palveluksen yhtä aikaa miesten kanssa.

Naisien palvelus järjestetään mahdollisimman pienin erityisjärjestelyin. Varuskunnissa on naisille omat tuvat, mutta leireillä, sotaharjoituksissa ja merivoimien sota-aluksilla ei järjestetä erillismajoitusta. Sotilasvaatetus on pitkälti sama kuin miehillä.

Naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen haetaan vuosittain 1. maaliskuuta mennessä

Naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen pääsemisen edellytyksenä on Suomen kansalaisuus, 18–29 vuoden ikä sekä terveydentilan ja muiden henkilökohtaisten ominaisuuksien sopivuus sotilaskoulutukseen. Hakemukset liitteineen on toimitettava asuinpaikkaa lähinnä olevaan aluetoimistoon, joka käsittelee hakemukset ja kutsuu hakeneet valintatilaisuuteen, joka vastaa normaaleja kutsuntoja. Valintatilaisuudet järjestetään pääsääntöisesti huhtikuussa. Hakulomakkeita ja ohjeita löytyy Puolustusvoimien internetsivuilta osoitteesta varusmies.fi.

Asepalvelukseen määrätty nainen on asevelvollisia koskevien säännösten alainen

Palvelukseen määrätty nainen voi kuitenkin kirjallisesti ilmoittaa ennen palveluksen alkua, ettei aloitakaan palvelusta. Palveluksen alettua naisella on 45 päivää aikaa ilmoittaa, ettei halua jatkaa palvelusta

Palveluksen jälkeen naiset siirretään reserviin sekä määrätään kertausharjoituksiin samoin perustein kuin miehetkin ja ovat asevelvollisuuslain alaisia sen vuoden loppuun, jolloin he täyttävät 60 vuotta.

Varusmiespalveluksesta reserviläiseksi

Ninja Tuupainen ja Liisa Lappalainen ovat molemmat käyneet naisten vapaaehtoisen asepalveluksen, Tuupainen 2009 ja Lappalainen 2015. Molemmilla oli selkeä käsitys armeijan käymisestä jo lapsesta lähtien.

- Tiesin jo alakoulussa, että haluan mennä armeijaan. Taustalla oli itsensä testaaminen ja kehittäminen, johtajakoulutuksen hankkiminen sekä maanpuolustustahto. Lisäksi pohdin myös ammattia Puolustusvoimissa. Asepalveluksen suoritin Pohjois-Karjalan prikaatissa vuonna 2009. Pääsin asepalveluksen jälkeen töihin Pohjois-Karjalan prikaatiin, jossa testasin ammattihaaveitani. Työskentely oli antoisaa ja opin itsestäni kouluttajana paljon. Minulla oli kuitenkin opiskelupaikka muualla, mikä kiehtoi enemmän, toteaa Tuupainen.

Lappalainen sanoo kodin arvopohjan vaikuttaneen päätökseen varusmiespalveluksen suorittamiseen. Lisäksi hän piti luonnollisena ja järkevänä vaihtoehtona armeijan käymistä, kun opiskelupaikka ei ollut vielä selvillä. Myös uteliaisuus ja halu oppia uutta sekä kehittää itseänsä vaikuttivat päätökseen.

Varusmiespalveluksen jälkeen naiset siirtyvät samalla tavalla reserviin kuin miehetkin ja heillä on sodan ajan sijoitus. Naiset osallistuvat aktiivisesti reserviläistoimintaan, vapaaehtoiseen maanpuolustukseen ja erilaisille MPK:n tarjoamille kursseille.

- Olen kotiutunut vasta hieman yli vuosi sitten. Olen kuitenkin kerinnyt osallistua muutamille MPK:n kursseille, viimeisimpänä kouluttajakurssi Kajaanissa. Kokemukset ovat olleet hyviä. MPK:n kursseilla ja vapaaehtoisissa harjoituksissa pääsee muistelemaan varusmiespalvelusta, palauttelemaan asioita mieleen ja tutustumaan muihin reserviläisiin, sanoo Lappalainen.

Tuupainen on jo kokeneempi reserviläinen ja hän onkin päässyt toimimaan monissa erilaisissa tehtävissä vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentässä.

Henkilökunta-ajan päätyttyä jatkoin reserviläistoimintaa MPK:n kautta, ensin ystäväni houkuttelemana Pirkanmaalla. Hänen kanssaan aloitin lukion turvakursseilla erätaitoja opettaen. Myöhemmin vaihdoin Savo-Karjalan piiriin, jossa olen päässyt toimimaan kouluttajana omassa aselajissani. Asepalveluksessa opittujen taitojen kehittäminen ammunnanjohtamispuolella on ollut mielenkiintoista, ja olen myös saanut vastuuta kouluttajana. MPK:n toiminta on hyvä tapa ylläpitää hankittuja taitoja ja kehittyä.

Vapaaehtoinen asepalvelus antaa paljonTuupaisen mukaan jokaisella tapaamallani naisella maastopuvussa on ollut vahva motivaatio itsensä kehittämisessä ja haastamisessa. Kertausharjoituksissa kehityt sinulle määrätyssä tehtävässä, mutta

Liisa Lappalainen.

vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä pääset vapaammin valitsemaan.

MPK:ssa tehtävät ovat erilaisia, joten jokaisen parhaimmat puolet tulevat käyttöön. Kursseilla voit kehittää jo opittua tai vaihtaa kokonaan aihetta. Lisäksi maanpuolustus on myös oman ja yhteisön toimintakyvyn ylläpitämistä, ei vain aseellista maanpuolustusta, mihin mielestäni sukupuoleen katsomatta on osallistuttava jollain tavalla toiminnan kehittämiseksi. Toki erilaisia asenteita tulee välillä vastaan, mutta osallistumalla ja tekemällä nekin muuttuvat, hän jatkaa.

Lappalaisen mukaan on hyvä asia, jos maanpuolustuksen pariin hakeutuu motivoituneita ihmisiä. Koska asepalvelus on naisille vapaaehtoinen, sinne hakeutuvilla naisilla on yleensä korkea motivaatio sekä halu suoriutua varusmiespalveluksesta. Toisaalta naiset ovat vapaaehtoisuutensa takia hieman erityisasemassa. Tähän voisi vaikuttaa lisäämällä asepalveluksen suorittavien naisten määrää, jolloin naiset eivät olisi niin pieni joukko.

Etsi tietoa ja pidä itsesi hyvässä kunnossa

- Jos epäröit päätöksen kanssa, niin etsi tietoa Puolustusvoimien nettisivuilta, juttele intin käyneiden ja siellä työskentelevien kanssa sekä kuuntele kriittisellä korvalla huhuja.

- Itse tutustuin tarkkaan aselajeihin, joista löysin minua kiinnostavan tehtävän. Aseta itsellesi tavoitteita ja pidä huolta fyysisestä kunnostasi sekä vahvista henkistä puoltasi. Totuttele kantamaan tavaroita, ota selvää joukko-osastoista ja pidä mieli avoimena. Jos aikaa vielä riittää, niin MPK:ssa on mm. Intti tutuksi-kursseja, joista voi hakea tuntumaa asepalveluksen suorittamiseen, evästää Tuupainen.

Samoja asioita korostaa myös Lappalaine: - Mikäli maanpuolustus kiinnostaa yhtään, vapaaehtoiseen asepalvelukseen hakeutuminen kannattaa. Palveluksessa oppii hyödyllisten taitojen lisäksi myös paljon omasta suorituskyvystään ja toimimisesta ryhmässä. Johtajakoulutuksesta on hyötyä esimerkiksi työelämässä.

- Useat vapaaehtoisesta asepalveluksesta kiinnostuneet naiset pelkäävät, ettei heidän kuntonsa riitä palveluksessa. Sitä on turha pelätä, sillä hyvällä peruskunnolla pääsee pitkälle ja loppu on korvienvälistä kiinni. Ennen palveluksen aloittamista kannattaa kuitenkin harrastaa monipuolisesti liikuntaa, etenkin silloin jos kunto ei ole valmiiksi hyvä, kannustaa Lappalainen.

www.kiinteistomaailma.fi

Tervetuloa asioimaan Kiinteistömaailmaan!

Meiltä mm. asuntojen välitys ja myynti, arvioinnit, kaupanvahvistukset ja kauppakirjojen laadinnat.

Kiinteistömaailma

ASUNTOKARJALA OY
Porokylänkatu 9 lh. 7, 75530 NURMES
Puh. (013) 222 522
nurmes@kiinteistomaailma.fi
Jukka Juntunen Puh. 050 527 9084
Janne Juntunen Puh. 050 527 9086

RAKENNUSLIIKE MUSTONEN OY
Nurmes
Puh. (013) 480 186

NURMEKSEN LÄMPÖ OY
Kauppatori 3, 75500 Nurmes
Toimisto 040 104 5951

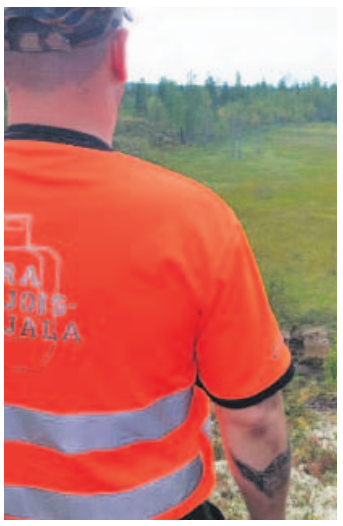
VALTIMON SÄHKÖTYÖ OY
Monipuolinen sähköasennusliike Pielisen Karjalassa
Olipa tarpeenne suuri tai pieni, niin ota yhteyttä
Sähköasennustoimintaa Pielisen Karjalassa jo yli 30 vuotta
- Sähköasennukset
- Sähkösuunnitelmat
- Antenni- ja teleasennukset
- Karjarakennusten sähköistys
- Mitsubishi-ilmalämpöpumput

Sähkö- ja teleurakoitsijaliiton jäsen
Teollisuustie 1, 75530 NURMES | Puh. (013)450 505, 0500 372 823 | valtimon.sahkotyo@oyk.fi

Merkillisen hyvät osat!
Fixus Kauppias
Varaosa Mikkonen Oy
013 285 335

K MARKET EVÄSTORI
Porokylänkatu 8, 75530 Nurmes
www.k-market.com,
mira.korhonen@k-market.com
040 809 2196

Hanakat
LVI-Pielinen Oy
Timolantie 11, 75530 NURMES
040 580 7346 • 040 821 3754

SM-karsinta kisojen ajat:

Tulevien karsintasarjan ammuntakilpailujen alustava aikataulu:
Ilma-aseet:
28.1.2017: Ilma-aseiden piirinmestaruuskilpailut, Kontiolahti
Palvelusaseet:
10.12.2016: Palveluspistoolikilpailu (PA3 ja PA4), Liperi
3.6.2017: Palveluskiväärin piirinmestaruuskilpailut (PA1 ja PA2), Polvijärvi
10.6.2017: Amin Pytty (PA1), Outokumpu
17.6. 2017: Palveluspistoolin piirinmestaruuskilpailut (PA3 ja PA4), Outokumpu
Lisäksi kaudella pyritään järjestämään jälleen kolme palveluskivääricupin osakilpailua (ovat myös osa SM-karsintoja) sekä joitakin 9mm pistoolien ulkopuulaakin kilpailuja
Perinneaseet:
Perinnekiväärin Rääkkylän avoimet syyskilpailut, 5.11.2016
Huhtikuu 2017: Perinnekiväärin 300m SM-karsintakilpailu, Ilomantsi
6.5 tai 13.5: Perinnekiväärin piirinmestaruuskilpailut 150m, Outokumpu
Elokuu: Perinnepistoolin piirinmestaruuskilpailut, Liperi
SRA:
Toukokuu: SRA-SM karsintakilpailu
Isopistooli, 25m pistooli ja pistoolipika-ammunta
4.-5.8.2017: Isopistooli, pienoispistooli ja pistoolipika-ammunnan piirinmestaruuskilpailut Outokumpu
Joukkuevalintaehdotusten tekijät vuoden 2017 RESULin SM-ammuntoihin
Sovellettu Reserviläisammunta:
Miika Sotikov
miika.sotikov@gmail.com
040 8678313
Perinneaseet:
Jarkko Koukkunen
jarkko_koukkunen@hotmail.com
050 3303787
Palvelusammunta:
Mika Martelin
mika.martelin@gmail.com
044 0627898
Ilma-ase/ isopistooli, 25 m pistooli ja pistoolipika-ammunta:
Pekka Ratilainen
ratilainen.pekka@gmail.com
0500 882948

TESEMANEULE OY
SUKKATEHDAS
Rauhalantie 7, 75530 Nurmes
Puh. (013) 474 6600

TEBOIL-NURMES:
J. HUKKANEN KY
KAHVIO - HUOLTO - PESU
Lounas joka arkipäivä 10-14
Lehtovaarankatu 2, NURMES, puh. 482 033

PIELISPAKARI
Ilman ei voi elää
Leipomomyymälä
puhelin 0207 528 386

Teitä palvelee:
Auto- ja metallikierrätys Ollilainen Oy
Kuhmontie 56, Nurmes | Puh. 0500 466 803
www.autokierratys.fi

Pielisjokiseutu
Enon ja Kontiolahden paikallislehti
www.pielisjokiseutu.fi

MANTSINEN
Välikankaantie 3, FIN-80400 Ylämylly

SÄHKÖ SAARELAINEN

KARJALAN POJAT
POHJOIS-KARJALAN RESERVILÄISLEHTI

Päätoimittaja Jukka Ignatius
Osoite: 82600 TOHMAJÄRVI
Puhelin ja s-posti: 040 833 8342, Jukkasakari.ignatius@gmail.com

Piiritoimisto ja toiminnanjohtaja
Jouni Mattila
Keskuskatu 50a,
81100 Kontiolahti
0400 377 055
toimisto.pkres@gmail.com

Kotisivut: www.pkreservi.fi
Sivunvalmistus: LiperLaser Oy, Liperi
Painotyö: Lehtisepät Oy, Pieksämäki

Karjalan pojat -lehden toimituskunta
RU Jyrki Huusko, Mika Tukiainen
RES Terho Hirvonen, puheenjohtaja, Hannu P. Martikainen
PV/PKALTSTO Marko Jalkanen
MPK Kimmo Salo
Päätoimittaja Jukka Ignatius
Nettilehti Ari Hevonkoski
Toiminnanjohtaja Jouni Mattila

ABLOY®

ABLOY® suojaa ihmisiä, omaisuutta sekä liiketoimintaa maalla, merellä ja ilmassa - olosuhteista riippumatta.

WWW.ABLOY.FI

An ASSA ABLOY Group brand ASSA ABLOY

Optia Säästöpankki
auttaa aina.

Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta 2017

Yrittäjät
POHJOIS-KARJALA

BETONIVALMISTE Ky
H. REINIKAINEN
os. Pitkämäentie 42, 75530 Nurmes
puh. 040 541 4508 • 0400 656 510

K Market
ILOMANTSI

Karjalan Pojat kiittää kaikkia tukijoitaan!

WWW.AAMUUSVA.FI
Aamu-Usvan Riistatila
TIMO MONONEN
+358 407194105
TIMO@AAMUUSVA.FI
ROTUPUHDASTA VILLISIKAA POHJOIS-KARJALASTA

BROMAN Group

MPK
MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
SAVO-KARJALAN MAANPUOLUSTUSPIIRI

JOKIKONE
Teollisuuskatu 24, 80100 JOENSUU p. 010 3878 100
www.jokikone.fi

Pohjois-Karjalan aluetoimisto

A-Kuivaus Oy
Jukolankatu 18 D, 80160 JOENSUU
puh. (013) 871 023 fax. (013) 871 024
joensuu@a-kuivaus.fi
www.a-kuivaus.fi
Kokonaisvaltaista Vahinkopalvelua!

JOENSUUN NOSTAJAT OY
puh. 013-123 177
fax 013-123 353
Rahkeentie 14, 80100 JOENSUU
Y-tunnus 0916068-4

JOUSTAVAA OSAAMISTA!
Tämänkin lehden sivunvalmistus.
Puh. 0500 839 839
LIPER LASER

Tervetuloa!
Näinä aikoina on hyvä olla paikallisen, palvelevan ja vakavaraisen pankin asiakkaana.
op.fi/edut